

J e g y z ő k ö n y v

a Közoktatás-politikai Tanács

2008. november 18-án, kedden, 10 órakor

az Oktatási és Kulturális Minisztérium (Budapest V., Szalay u. 10-14.)

101. számú tanácstermében megtartott

üléséről

Napirend:

1. A Javaslát a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésére címet viselő törvényjavaslát közoktatást érintő előirányzatainak véleményezése
Előadó: Bence Péterné közigazgatási szakmai főtanácsadó (PM)
Móré Tamás költségvetési és közgazdasági főosztályvezető-helyettes (OKM)
Meghívott: Závecz Ferenc fejlesztési és gazdasági szakállamtitkár (OKM)

2. Javaslát a felsőoktatási intézmények felvételi eljárásairól szóló 237/2006. (XI. 27.) Korm. rendeletnek a 2009-es felsőoktatási felvételi eljárással összefüggő módosításáról
Előadó: Dr. Bakos Károly, a felsőoktatási felvételi ügyek referense (OKM)

3. Javaslát az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendelet módosításáról.
Előadó Brassói Sándor, a Közoktatás-fejlesztési Főosztály főosztályvezető-helyettese
Szakértő: Marosán Enikő szakreferens

4. Külömfélék
 Digitális Középiskola – az interneten szervezett iskola alternatív kerettanterve, az egyéni képzési utak lehetősége
Előadó: Rostáné Zentai Ildikó

Elnököl: Csillag Márta főosztályvezető és
 Ambrus István titkárságvezető a kormányzati oldalról

Jegyzőkönyvvezető: Varga Erzsébet (Magyar Gyorsírók és Gépírók Országos Szövetsége beszédgyorsíró szolgálat)

Az ülés résztvevői**Az országos pedagógus szakmai szervezetek képviselőiben:**

Dr. Dobos Krisztina
Miklósi László

Az országos pedagógus szakszervezetek képviselőiben:

Menyhárt Pál
Dr. Gyimesi László
Kerpen Gábor
Szabó Zsuzsa

Az országos szülői szervezetek képviselőiben:

Keszei Sándor
Novák János
Simonné Toldi Ágnes
Villás Lajos

Az országos diákszervezetek képviselőiben:

Fábián Tiborné

A helyi önkormányzatok érdekképviseleti szervei részéről:

Horváth Gézáné
Heltai Miklós
Dr. Sáska Géza

Az országos kisebbségi önkormányzatok képviselőiben:

Dr. Schäffer István

A nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók képviselőiben:

Bajzák Erzsébet
Papp Kornél

Az Oktatási és Kulturális Minisztérium és más, az oktatásban érdekelt minisztériumok képviselőiben:

Závecz Ferenc szakállamtitkár (OKM)

Móré Tamás (OKM)

Csibran Katalin (OKM)

Csillag Márta (OKM)

Brassói Sándor (OKM)

Kiss Mária (EM)

Lóczy Péter (MEH)

Bencze Péterné (PM)

Márkus Eszter (MEH)

Ambrus István (OKM)

Rostáné Zentai Ildikó (OH)

Tartalomjegyzék

<u>Általános bevezető</u>	6
<u>A tanács határozatképességének megállapítása, a szóvivők megnevezése</u>	6
<u>Határozat a napirend elfogadásáról</u>	6
<u>A Javaslát a Magyar Köztársaság 2009. évi költségvetésére címet viselő törvényjavaslat közoktatást érintő előirányzatainak véleményezése</u>	6
<u>Bencze Péterné szóbeli előterjesztése</u>	6
<u>Kérdések</u>	9
<u>Válasz az elhangzott kérdésekre</u>	13
<u>Vélemények</u>	16
<u>Válasz az elhangzottakra</u>	29
<u>Határozati javaslat megfogalmazása</u>	33
<u>Javaslát a felsőoktatási intézmények felvételi eljárásairól szóló 237/2006. (XI. 27.) Korm. rendeletnek a 2009-es felsőoktatási felvételi eljárással összefüggő módosításáról</u>	34
<u>Bakonyi László szóbeli kiegészítése</u>	34
<u>Kérdések, vélemények</u>	35
<u>Válasz az elhangzottakra</u>	41
<u>Javaslát az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendelet módosításáról</u>	46
<u>Különlélek</u>	49
<u>Digitális Középiskola – az interneten szervezett iskola alternatív kerettanterve, az egyéni képzési utak lehetősége</u>	49

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 15 perc)

AMBRUS ISTVÁN, az ülés levezető elnöke – a továbbiakban ELNÖK: Hölgyeim és Uraim! A Közoktatás-politikai Tanács 2008. november 18-ai ülését elkezdjük. A mai ülésen a kormányzati oldal nevében én fogok elnökölni. Szeretném kérni, hogy az oldalak mutatkozzanak be a jelenléti ív szerinti sorrendben. Országos pedagógus szakmai szervezetek? *(Miklósi László.)* Országos pedagógus szakszervezetek? *(Szabó Zsuzsa.)* Szeretettel köszöntjük a kollégánót, ő a Pedagógus Szakszervezet - most már nem is új - alelnöke. Országos szülői szervezetek? *(Keszei Sándor.)* Országos diákszervezetek? *(Fábián Tiborné.)* A helyi önkormányzatok érdekképviselői szerveinek képviselőiben? *(Közbeszólások. - Sáska Géza.)* Az újak kedvéért szeretném mondani, hogy minden egyes oldalnak van szóvivője - ezt napirendenként is lehet váltani -, mert minden oldal egy mandátummal rendelkezik összesen. Az országos kisebbségi önkormányzatok képviselőiben? *(Dr. Schäffer István.)* A nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók képviselőiben? *(Papp Kornél.)* Az Oktatási és Kulturális Minisztérium, valamint az oktatást érintő más minisztériumok képviselőiben? *(Csillag Márta.)*

Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a tanács ülése határozatképes, megkezdjük a munkánkat.

Írásban javaslatot tettünk a napirendre. Van-e valakinek a napirenddel kapcsolatosan megjegyzése, észrevétele, véleménye vagy más javaslata? *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nincs, én a kormányzati oldal, illetve a titkárság nevében mondanám, úgy próbáltuk a mai munkát szervezni, hogy az első napirenddel nincs gond, a költségvetéssel foglalkoznánk, a következő napirend keretében fordítanánk: az érettségi vizsgaszabályzatot, az úgynevezett 100-as rendeletet vennénk másodikként, utána pedig vagy a különféléssel folytatnánk, vagy a felsőoktatási felvétellel. Ez annak függvénye, hogy az Oktatási Hivatal elnöke mikorra tud megérkezni. E szerint programoznánk tehát a munkánkat.

Mivel a napirenddel kapcsolatban más vélemény, javaslat nem volt, szavazásra bocsátanám az oldalak felé: aki egyetért azzal, hogy az előbb felsorolt napirendeket tárgyaljuk, kérem, szavazzon! *(Szavazás.)* Látható többség, egybehangzó szavazás.

Parancsolj!

DR. SÁSKA GÉZA: Tisztelt Tanács! A Közoktatás-politikai Tanács új tagjai nem ismerik az szmsz-ünket. Szabad kérem, hogy szíveskedjék...

ELNÖK: Ugye, nem azt kéred, hogy olvassam föl? Mindenkinek hozok belőle egy példányt a szünetben.

DR. SÁSKA GÉZA: Vagy pedig e-mailben kellene elküldeni.

ELNÖK: Kiváló technikai javaslatnak minősítem. Köszönöm szépen.

Az első napirend keretében előadónak kérem fel a testület tagját, Bencze Péternét, a Pénzügyminisztérium közigazgatási szakmai főtanácsadóját. Átadom a szót Mártának, hogy fölvezesse a napirendet.

BENCZE PÉTERNÉ: Nagy tisztelettel üdvözlök mindenkit. Nem szeretnék hosszú tájékoztatást adni. Mind ismert. Nem a szokásos folyamatok alakították a 2009. évi költségvetési törvényjavaslat előkészítő munkálatait. Én arról a változatról szeretném önöket tájékoztatni, ami

nem a második benyújtott változat, hanem a pénzügyi válság kapcsán hozott kormányintézkedésekkel módosító indítványcsomag keretében korrigált változta a nagy Ház által tárgyalt költségvetési törvényjavaslatnak. Ennek most a részletes vitája folyik már a parlamentben.

Az önkormányzati fenntartókat megillető közoktatási célú támogatásokat, hozzájárulásokat négy komoly tényező alakítja jövőre. Az egyik a 2008. évi béripolitikai intézkedések beépítése, ami arról szól, hogy az idejű költségvetési törvényben központi céltartalékként kezelte a kormány a béremelés forrását. Ebből 2009-ben ágazatonként az önkormányzatok által elszámolt - kvázi a bérfejlesztéshez kifizetett - támogatások megosztásra kerültek. Az összesen önkormányzati szinten 38,2 milliárd forintból - miután bérigényes ágazatról van szó - közel 22 milliárd épült a közoktatási normatívákba, egész pontosan 21,8.

A következőkben szintén bérügyekről szeretnék beszélni, mert ellenkező hatással járt a tizenharmadik havi juttatás elmaradása, ami önkormányzati szinten közel 72 milliárd forintot tett ki, és mint bérigényes ágazat, ebből a közoktatási ágazatot 41 milliárd forint érintette negatív előjellel.

A következő jelentősebb tényező az Új tudás program indítása, ami az előzetes elképzelésekhez képest egy viszonylag szűkített változat, ez összesen a közoktatásban 11,9 milliárd forintot hoz. A 11,9 milliárd forintból 7,2 milliárd, ami tulajdonképpen új bérelemeket vagy béremelési lehetőséget biztosít a pedagógusok körében. Fókuszában az esélyegyenlőség áll - egyébként a program fókuszában az esélyegyenlőség javítása. Ami a béreket érinti, az a 7,2 milliárd forint arról szól, hogy az osztályfőnöki pótlék megnövekedhet jövőre, már január 1-jétől, a sajátos nevelési igényű gyerekekkel foglalkozó tanárok pótléka szintén megnövekedhet január 1-jétől, és egy új kiegészítő illetmény kerülne bevezetésre az integrációban dolgozó pedagógusok számára, ez is január 1-jétől.

Ezen túl - bár nem közvetlenül - bért érint, hogy az 5. számú mellékletben az úgynevezett teljesítménymotivációs alap, ami az idejű szinten 1,1 milliárd forint volt, kiegészülne további 1,8 milliárd forinttal, tehát 2,9 milliárd forint lesz.

Ezek voltak az Új tudás program bérügyei.

Ami nem közvetlenül bérügy, hanem alapvetően gyerekekkel, tanulókkal való foglalkozást érint, az integrációs programok bővítése. Ez 1,6 milliárd forintot hoz az esélyegyenlőségi előirányzatba - 5. számú melléklet 16. jogcím, ha ez így ismerős. Tulajdonképpen egy ösztönző segély - én így hívom - kerül bevezetésre azon a címen, hogy óvodáztatási támogatás. Biztosan mindenki számára ismert ez is. Az alapvető jogi szabályát a gyermekvédelmi törvény teremtette meg, és ehhez kapcsolódóan szintén a Gyvt. végrehajtási rendelete fogja szabályozni a juttatás feltételeit. Ebbe a szabályozásba nyilván bekapcsolódik az oktatás is, a 11/1994-es MKM-rendelettel.

Ezen túl szintén egy új jogcím épült be az 5. számú mellékletbe, aminek az a neve, hogy komprehenzív iskola támogatása. Ez egy egyszeri támogatási lehetőség, azt segítő, hogy úgynevezett egységes iskolák induljanak, egységes iskolai programok alapján. Ez tehát egy egyszeri támogatásra nyújt lehetőséget.

Még egy új előirányzat az Új tudás program keretében, ami tulajdonképpen egy hároméves program alapján indul, és lehetővé teszi már jövő szeptember 1-jétől a kistérségekben kistérségenként egy-egy iskolapszichológus beállítását. Ez három év alatt minden évben egy-egy iskolapszichológus beállítását jelenti, a 2011-12-es tanévig. Ha jól tudom, 174 kistérség van, akkor ennyiszor három fő foglalkoztatására nyílik lehetőség.

Szintén új előirányzat, ami problémát okozott már egy-két éve. Ha azt mondom, hogy a szakközépiskolákban és szakiskolákban gyakorlati oktatáshoz - nem a szakképzéshez - bevezetésre került korábban egy normatív hozzájárulás, de csak a 9-10. évfolyamokon. Ez fölmenő rendszerben, de központi támogatással honorált lesz a 11-12. évfolyamokon - természetesen a szakközépiskolák 11-12. évfolyamán. Igényelhetik azok a fenntartók, akiknek a szakközépiskoláiban érettségire felkészítik a tanulókat az adott szaktárgyból, és ezzel eggyel lerövidíthető az OKJ-s képzési évfolyamok száma.

Tulajdonképpen ennyi volt az Új tudás program.

A negyedik lényeges elem - nagyságrendben kisebb az összes előbbinél, de lényeges - az áfatörvény módosításával függ össze: 4 milliárd forint beépült a kedvezményes étkeztetés normatíváiba a miatt, hogy a kedvezményes - 50 százalékos vagy ingyenes - étkeztetés után is meg kell fizetni az áfát, kvázi mintha befizette volna a tanuló a nyersanyagköltséget. Ezt kompenzálандó emelkedik 55 ezer forintról 65 ezer forintra a normatíva.

Felmenő rendszerű az a szociális intézkedés, ami megjelenik a törvényjavaslatban, szintén az étkeztetéssel kapcsolatban: továbbmegy az ingyenes étkeztetés az általános iskolákban mindazoknak a hatodik évfolyamos tanulóknak a számára, akik rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesülnek. Ez további 700 millió forintot jelent a rendszerben.

Módosult a szakképzésben a szakmai vizsgáztatások díjairól szóló rendelet: nyilván emelkednek a vizsgáztatási díjak - amihez 100 millió forint épült be a szakmai vizsgáztatás központosított előirányzatába. Ez azt jelenti, hogy 470-ről 570 millió forint lesz csak a szakképzéshez kapcsolódó szakmai vizsgáztatásokhoz igényelhető támogatás az önkormányzatok számára.

Problémát okozott, hogy az érettségiztetés sem annyira olcsó. Ehhez belső átcsoportosításból került egy új, 1 milliárd forintos előirányzat, a középszintű érettségiztetés támogatására. Mind e mellett természetesen megmaradt a szaktárcánál a jelenlegi szinten az emelt szintű érettségiztetéssel és további érettségivel összefüggő feladatok ellátásához az előirányzat.

Ami a legjobban érinti itt a közoktatást, az a teljesítménymutató. Harmadik évébe fog lépni szeptember 1-jétől a teljesítménymutató-rendszer. Ez azt jelenti, hogy az óvoda már teljesen integrálódik, puhított átlaglétsszámok már nem lesznek a magasabb nevelési éveknél, illetve az általános iskola 1-3., 5-7., a középiskolák 9-11. évfolyamai, a szakképzés első három évfolyama mind-mind már az átlaglétsszám-elvárásokhoz fölzárkózott paraméterekkel fog működni.

Új jogintézmény jelenik meg a teljesítménymutatónál, még hozzá az egységes óvoda-bölcsőde intézménye, amit a nyári törvénymódosítás hozott a rendszerbe. Ettől kezdve nyilván befogadja a normatív hozzájárulási rendszer azokat az intézményfenntartókat, akiknek nem kötelező bölcsőde működtetése, és a két évet betöltött gyerekeket egy úgynevezett egységes bölcsőde-óvoda keretében tudják fogadni.

Ezek tehát az újdonságok.

Hogyan alakulnak a normatívák? Ez a legvége. Mondtam a második tényezőt, hogy a tizenharmadik havi juttatás elmaradása, ez a bizonyos mínusz 41 milliárd. Az a négy tényező, amit most elmondtam, összességében az idei országgyűlési előirányzathoz képest 2,4 milliárd forint csökkenést hoz összességében önkormányzati szintű közoktatási szintű támogatásokban. Természetesen ebből a beépült új program csak növelhet, és ahhoz nem lehet hozzájárulni tizenharmadik havi címen. Az Új tudás program tehát egyben többletként jelenik meg. A normatívákat ez oly módon érinti, hogy négy kivétellel a normatívák fajlagos összege 4-5

százalékkal csökken. Miután tanévi finanszírozási rendszerben tervez a költségvetés, ettől kezdve szeptembertől csak. Januártól augusztus 31-éig az idei szinten maradnak a normatívák, szeptember 1-jétől - négy normatíva kivételével tehát - 4-5 százalékos fajlagos csökkenéssel számol most a költségvetés. A finanszírozásban azonban ez nem úgy érvényesül, hogy szeptembertől egyszerre esik le az önkormányzati finanszírozás, hanem a pénzellátás folyamatos, tehát ugyanolyan 1/13 elosztott, amikor az önkormányzatok számára a havi folyósítás megtörténik. A pénzellátás tehát elválik az előirányzat-változástól. Éves szinten elosztott az a csökkenés, ami egyébként a szeptemberi normatívacsökkenéshez kapcsolódna.

A négy normatíva, ami nem csökken: a kedvezményes étkeztetés, annak kiterjesztése a hatodik évfolyamra, a tankönyvtámogatás és a bejáró normatíva. Ez a négy változatlanul marad.

Egyébként a kötött normatív támogatások között is van egy, amit érint a tizenharmadik havi juttatás elmaradása, mégpedig a pedagógiai szakszolgálatok kötött normatívája. Miután ez egész éves, nem tanévi rendszerű előirányzat, ettől kezdve január 1-jétől érvényesül egy általános és további fajlagos normatívacsökkenés.

Így tudtam összefoglalni, hogy körülbelül hogy néz ki az a benyújtott költségvetés, aminek a részletes vitája éppen ma kerül lezárásra az Országgyűlésben. A kapcsolódó indítványokkal az első körös zárás előtt még lehet esetleg befolyásolni a költségvetés alakulását, ahogy minden évben. Az első kör végéig kell elrendezni minden olyan módosító indítványt, amely fejezetek között helyez át bármilyen előirányzatot. Ezek után, az első kör után, már csak fejezeteken belül mozdulhatnak el az egyes támogatások vagy források.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a szóbeli kiegészítést. Annyit szeretnék megjegyezni, mielőtt a vitát megnyitnánk, az új tagok figyelmébe ajánlva, hogy az oldal szóvivője ismerteti az oldal álláspontját, a többségi véleményt, valamint a kisebbségi véleményeket, illetve határozati javaslatot tehet, amelyet a testület elé terjesztünk szavazásra a napirendi pont végén. Körülbelül ezek a jogosítványok illetik meg a szóvivőket.

Mielőtt a vitát megkezdénénk, megkérdezem, kívánja-e a tanács sommásan tárgyalni a napirendet, tehát hogy a kérdések és vélemények egyben hangozzanak el.

PAPP KORNÉL: A magunk részéről külön kört szeretnénk.

ELNÖK: A legutolsó javaslatot kell először megszavaztatni. Aki egyetért azzal, hogy a napirendben a kérdések és a vélemények külön kerüljenek tárgyalásra, kérem, kézfeltartással szavazzon. *(Szavazás.)* Látható többség, az ellenkezőjét ezek után értelmetlen feltennem szavazásra. A kérdések köre kezdődik tehát, a törvényben megjelölt sorrendben. Elsőként az országos szakmai szervezeteké a szó.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönjük szépen. Néhány kérdést fogalmaz meg a szakmai oldal, amely kérdések egy-két konkrét részletre vonatkoznak.

Jól érzékeljük-e, hogy a tavalyi költségvetési tervezethez képest nem csökken, sőt, talán inkább növekszik azon kiegészítő elemek száma, amelyekre pályázni lehetséges az egyes intézményekben? Ez az egyik kérdésünk.

A következő, hogy számunkra úgy tűnik - itt most az Új tudás program bizonyos elemeire kérdezek -, mintha egyes elemek nem inflációkövetők lennének, hanem azonos összeggel vannak

beállítva. Jól látjuk-e, vagy ez félreértés. Az óvodáztatási támogatásra gondolunk, illetve a közoktatás tartalmi fejlesztésére ebben a tekintetben.

Egy másik, ide tartozó kérdés, hogy ugyanakkor úgy tűnik, a komprehenzív iskoláknál van egy nagy ugrás 2010-ről 2011-re. Mi ennek a magyarázata, hogy ott egy jóval nagyobb összeg jelenik meg, ha a több évre előre tervezett számokat tekintjük?

A 126. §-ban előírja a jogszabály a nulladik vagy kilencedik előkészítő évfolyamok létét, de nem látjuk ezeknek a forrását. Hol lehet ezt megtalálni?

Hasonló kérdés, hogy az egyéni fejlesztés költségvetési forrását sem látjuk. Hol található ez?

A korai fejlesztés fedezetére is lenne kérdésünk: netán csökken is, vagy itt félreértettünk valamit? Mit lehet ennek a forrásáról és annak a mozgásáról tudni?

Köszönjük, egyelőre ennyi.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A szakszervezetek képviseletében, tessék!

KERPEN GÁBOR: Az első kérdésem ahhoz kapcsolódik, hogy mintha elhangzott volna, de ebben nem vagyok biztos, hogy csütörtök estig lehet beadni módosító indítványt. Az a kérdés, hogy szándékozik-e a kormányzat az itt elhangzottak alapján módosító indítványokat tenni.

Elhangzottak a csökkentések, illetve a végső szám. Jól értettem-e, hogy a végén a forráskivonás kettő egész valahány tized milliárd forint. *(Közbeszólás: Két és fél milliárd.)* Köszönöm, akkor ezt jól értettem, máris megvan a válasz.

A harmadik: mit csinál az oktatási kormányzat, hogyha a sztrájkbizottság mégis megállapodik, hogy a tizenharmadik havi bért 2009-ben ki kell fizetni? Arra hivatkozik, hogy a 41 milliárd forráscsökkentés a normatívákból azért van, mert a tizenharmadik havi illetményt kivesszük. Ehhez kapcsolódóan van még kettő.

Az egyik az, hogy hogy van ez a tizenharmadik havival? Hiszen a tizenharmadik havit naptári éves szinten kell tervezni, a normatíva pedig, ahogy hallottuk és tudjuk, tanévre terveződik. Akkor most azt tervezi az oktatási kormányzat, hogy egyrészt 2010-ben sem lesz tizenharmadik havi, vagy ezt nem tervezi? Mondjuk a pénzügyhöz közelebb áll ez a kérdés.

A másik pedig, hogy milyen hivatkozási alap ez akkor a normatívák csökkentésére?

Az utolsó kérdésem, hogy történt-e bármiféle hatásvizsgálat abból a szempontból, hogy egy 41 milliárdos forráskivonás vajon nem okoz-e intézményhálózat-szűkítést, osztálylétszám-növelést, csoportlétszám-növelést, a nem kötelező feladatok ellátásának szűkítését?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az országos szülői szervezeteknek van kérdésük?

KESZEI SÁNDOR: Igen, van.

Két adatot összehasonlítva, hogy mekkora lesz a megtakarítás - negyvenvalahány milliárd -, és ha minden kompenzáció visszajön, akkor 2,4 milliárd fog igazából hiányozni, mert minden visszakerül a rendszerbe. Érdemes 2,4 milliárdért ekkora átszervezést a költségvetésben megcsinálni? Ha jól értettem.

A tizenharmadik havi bér a szülőket is érinti, mert nekünk fontos, hogy jól fizetett, nyugodt pedagógusok dolgozzanak az iskolákban. Ha ez a tizenharmadik havi bér elmarad - és tudomásom szerint jogszabály-módosításra nem kerül sor, csak a költségvetés mondja, hogy

elmarad -, ez azt fogja jelenteni, hogy az önkormányzatnak kell majd biztosítania a tizenharmadik havi bért? Tulajdonképpen most így néz ki a dolog.

Nyilvánvaló, hogy eddig is elég szűkösen bánt a költségvetés az önkormányzatokkal. Mire fognak most kényszerülni az önkormányzatok? A nem kötelező feladataikat már folyamatosan adják át, tehát már nincs plusz szolgáltatás - kerületek, településnek a megyének, fővárosnak -, és ha szűkítik a feladatokat - amit tulajdonképpen nem lehet, mert az önkormányzati törvényben benne van, mit kell végrehajtani, és a közoktatási törvény 52-53 §-a is kimondja, hogy nem lehet elhagyni nem kötelező tanórai foglalkozásokat -, úgy érezzük, a következő fog történni: utána ezt az egészet áthárítják a szülőkre. És majd a szülők fogják fizetni a másolópapírt, a tanulmányi kirándulást, az erdei iskolát, miközben ezek tulajdonképpen önkormányzati feladatok, benne van az 53. §-ban. E szerint működik a létszám, e szerint állítják össze a pedagóguslétszámot stb.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A diákszervezetek következnek.

FÁBIÁN TIBORNÉ: Köszönöm szépen, a kérdésemet föltette a szakmai oldal.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik a helyi önkormányzatok képviselőjében...

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Két általános és egy konkrét kérdésünk lenne.

Az általános kérdés, hogy készült-e ágazati koncepció ehhez a költségvetéshez? Mármint olyan koncepció, amely a közoktatásban az előnyök-hátrányok szétosztását jelenti. Hiszen megértjük, hogy szűkülés van, de készült-e ilyen. Melyik az az iskolatípus, társadalmi csoport, pedagóguscsoport, szülői csoport, amelyik jól jár ezzel, vagy kevésbé jár rosszul, és melyik, amelyik rosszabbul. Hiszen a költségvetés, a költségelosztás erről szól.

A következő, ami ennek egy alete, hogy végiggondolták-e, készült-e olyan anyag, olyan koncepció, hogy az önkormányzatnak mint kötelező állami feladatot ellátó szervezetnek, illetve magának az államnak a pozíciója hogy változik, mi lesz a településtípus-nagyságok, régiók meg kistérségek szerint, itt mely csoportok fognak jól járni, melyek kevésbé, és ennek mi lesz a vélhető haszna. Azt érzékeljük, hogy pedagógusszempontról végig van gondolva, hiszen amit bizonyos pedagógusok szeretnek, az benne van - komprehenzív iskola például -, nem is vitatjuk. Csak mi azt kérdeznénk, hogy akik az állami feladatot, közösségi feladatot látják el, az hogy jelenik meg.

Az utolsó kérdésem pedig a tudatlanságomból adódik. Ha én vagyok ezzel egyedül, örömmel elállok a kérdés föltevésétől. Hallhatnánk többet a szakmai vizsgáztatás támogatásáról? Egy évvel korábban lehet érettségizni? Ha csak én vagyok ezzel egyedül... *(Közbeszólások.)* Vagy én félreértettem? *(Dr. Dobos Krisztina: Igen.)* Ha félreértettem, akkor ettől a kérdéstől elállok, és aki nálam többet, tud, majd a szünetben, ha megkérhetem...

Ha az előző kettőre nem kapok olyan választ, ami válaszra inspirálja az oldalt, akkor a legutolsó: szeretnénk önöknek szétosztani - vagy talán meg is kapták már - a hét önkormányzati szövetség által közösen készített anyag tervezetét. Azért tervezet, mert amikor tegnap délután megkaptam, még nem mind a hét önkormányzati szövetség írta alá. Nem tudom tehát azt mondani, hogy ezt tudom képviselni. Az oldalon lévő valamennyi képviselőt köti ez a megállapodás, hiszen magasabb szinten történik. Ehhez mi nem tudunk semmit hozzáfűzni, sem

elvenni, épp ezért ebben a dologban, kompetenciák hiánya miatt nem is kívánunk többet hozzászólni.

ELNÖK: Az utolsó kérdőjelet ugyan nem hallottam, de kérdezem, van-e további kérdés az oldalon? *(Nincs.)* Köszönöm szépen. A kisebbségi önkormányzatok képviselőjében...

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Csatlakoznánk a szakmai oldalnak a pályázati pénzek arányának megemelkedésével kapcsolatos kérdéséhez. Egyet azonban szeretnénk konkrétan kiemelni. A teljesítménymotivációs pályázati alap háromszorosára emelésével a 26 ezer pedagógus jutalmazását háromszorosára emelve, ez gyakorlatilag 78 ezer pedagógus jutalmazását teszi lehetővé. Ennek a vizsgálatára, eldöntésére, az egész dolognak a kezelésére felkészült-e az oktatási tárca? Hiszen ez 2009-ben esedékes. Hogyan próbálja meg kezelni ezt a szituációt?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók képviselőjében van-e kérdés?

PAPP KORNÉL: Természetesen igen, hiszen én kezdeményeztem, hogy külön legyen a két kör.

Tíz éve látogatom a Közoktatás-politikai Tanács üléseit, és a kérdésem nem előzmény nélküli, mert egyszer voltunk már hasonló szituációban. A kérdés majd az lesz nevezetesen, hogy sajtóhiba történt-e.

Nevezett országgyűlési képviselő, aki november 3-án beadott egy módosító indítványt - amit a költségvetés harmadik változatának tekintünk -, abból adódóan, hogy a 3. számú melléklet 18. pontját eltörölték, a normaszövegben is változtatásokra tett javaslatot. Ezt a változtatást gond nélkül átvezette a gyakorlóiskolák esetében, mert ott a szöveggörnyezetben az szerepelt, hogy 17-18. és a 18-ast csak zárójelbe kellett tenni és kihagyni. A nem önkormányzati iskolafenntartók esetében a 18-as szám előtt az szerepelt, hogy 15-18. A 18-at zárójelbe tették, és ott árválkodik egyedül a 15. szám. A 3. számú melléklet 16. és 17. pontja ily módon eltöröltetik a nem önkormányzati intézményfenntartók számára, benne olyanok, mint a diákétkeztetés támogatás, a tankönyvtámogatás, a gyógypedagógiai, konduktív ellátás támogatása, a korai fejlesztés, a fejlesztő felkészítés, roma kisebbségi integráció, nyelvi előkészítő évfolyam stb.

A kérdésem tehát, hogy sajtóhiba történt-e. Mert ha igen, akkor csatlakozó kérdésem...

ELNÖK: Szeretném meghallgatni a gyors választ?

PAPP KORNÉL: Nem. Előbb szeretném elmondani. A csatlakozó kérdésemet is szeretném elmondani. Mi a magyarázata annak, hogy a kormányzati sillabusz alapján leszavaztatott Tatai-Tóth András MSZP-s képviselőnek az az indítványa, amelyik pont helyre tette volna ezt a kérdést, a 18-as helyett a 17-es szám beillesztésével? Sajtóhiba történt-e?

ELNÖK: Erre gyors választ ígér az előadó.

BENCZE PÉTERNÉ: Teljesen sajtóhiba volt a dolog, de mire az ajánlási kötetet összeállították az Országgyűlésben, a kormánycsomag már helyesen tartalmazta a 15-17. vastag zárójelben 18. pontot. Nem volt szükség egy újabb módosító indítványra. Hozzáteszem, egy

éjszaka alatt, ha ennyi oldalban ez az egy elírás volt, akkor mindenki nevében szeretnék bocsánatot kérni, aki ebben dolgozott éjszaka.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyugtató a válasz?

PAPP KORNÉL: Mondtam, hogy nem előzmények nélkül való. Annak idején a diáksport támogatását vonták meg a nem önkormányzati iskolafenntartóktól az utolsó éjszaka, amikor a szavazás történt. Számomra akkor lesz megnyugtató, amikor a Magyar Közlöny december 27-én megjelenő számában ott lesz a 17-es. Köszönöm szépen.

ELNÖK: További kérdés az oldalon? *(Nincs.)* Nincs. Megkérdezem az oktatásban érdekelt más tárcák képviselőit, hogy kívánnak-e élni a kérdezés jogával. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem, akkor, Márta, tiéd a szó.

BENCZE PÉTERNÉ: Köszönöm.

Szakmai oldal. Igen, olyan értelemben a pályázatokra fordított összegek nőnek, hogy az idei évben a központosított előirányzatok - mert igazából ez az a kör - 11,9 milliárd forint, jövőre az Új tudás programmal új elemek épülnek be, ettől kezdve 25 milliárdra nő a központosított előirányzatok köre.

Azt szeretném hozzátenni, hogy most már ezzel a teljesítménymutatóba való bezárkózással vagy felzárkózással tulajdonképpen, ha azt mondom, hogy 462 milliárd az összes, mindenféle közoktatási célú támogatás, ebből már a 75 százalék benn van egy mutató alatt. Arányaiba ez így néz ki, hogy mi a hozzájárulások aránya, és mi az az alapszabvány, ami oda jut, ahol az alapfeladatokat ellátják.

Hogy az Új tudás nem inflációkövető... Nem.

A költségvetési törvényjavaslat 2009-re szól. 2010-re a kitekintésben ezek még csak előre látható dolgok. Én azt gondolom, ennyire még nem kellene előremenni. Márta esetleg tud valamit mondani, de én mindig csak akkor beszélek költségvetésről, amikor már van valahol.

A nyelvi előkészítő, egyéni fejlesztés, korai fejlesztés. Minden olyan fenntartó, aki ilyeneket végez, hozzájut a hozzájáruláshoz, azon mutatószámok alapján, amit ő jelez. A nyelvi felkészítőhöz az idei évi szinten - az idei fajlagost mondom -, 71 500 forint volt a fajlagos hozzájárulás. Aki ilyen nyelvi előkészítő évfolyamot indít - akár kötelezően, akár jószántából, mert most még nem kötelező, csak a 2010-11-es tanévről lesz kötelező biztosítani a gyerek számára az angolnyelv-tanulást -, annak ez a normatíva ott van, rendelkezésre áll, a szerint, ahogy megszervezik.

Az egyéni fejlesztés többféle. Nem tudom, mire gondol. Van egyszer az egyéni fejlesztés a háromfős csoportokban, amire azt mondjuk, hogy a 12 százaléka fölmenő rendszerben az óraszámoknak. Erre gondol? A teljesítménymutatóban ez a foglalkoztatási időkeretben évfolyamonként figyelembe vett a legmagasabb százalékkal - ez egy. A fejlesztő felkészítéshez ott van a normatíva. A korai fejlesztéshez ott van a normatíva. Tehát mindenki, aki ezt teszi, annak ott van a normatíva. Az iskolarendszerbe betagozódott a fejlesztő iskola intézménye, szakmai konszenzussal a negyedik évfolyamra sorolt ez a típusú intézmény. Ugyanakkor nyilván tudható, hogy az sni normatívából - ami 1,6-szorosa az átlagnak - mind oda fogja vinni a pluszpénzeket kiegészítő normatívaként, hiszen ott téríti el az általános vagy átlagos... Nem folytatom.

A korai fejlesztés. Ugyanúgy csökken a fajlagosa, mint bármelyik normatívának, ha arra gondol, amit mondtam, hogy 4-5 százalékkal, a tizenharmadik havi juttatás elmaradása miatt. Más csökkenés nincs. Aki ezt a feladatot ellátja, az ugyanúgy igényelheti a normatívát, mint eddig, 1996 óta.

A szakszervezeti oldal kérdései.

Hogy a kormány milyen módosító indítványt akar, ezt én meg nem tudom mondani. Erre nem tudok válaszolni, nem is dolgom.

Jól értette, hogy 2,4 milliárd a különbség.

Arra sem fogok válaszolni, hogy mi van akkor, ha a sztrájk így vagy úgy alakul. Biztos, hogy megoldást fog találni a kormány.

Tanévi finanszírozás. Ez jó! Ezt mondhattam volna. Ugyanis, hogy ne kelljen továbbvinni a következő nyolc hónapra 2010-ben ezt a kivonást, úgy oldja fel, hogy a 3. számú melléklet kiegészítő szabályainak 10/a pontjában feloldja ezt a korlátot, és beilleszt egy olyan szövegezést a törvényjavaslat, ami arról szól, hogy a költségvetési törvény módosítása nélkül is növelhetők a normatív hozzájárulások az első nyolc hónapban. Tehát ellenkezőleg nem lehet változtatni, de a lehetőség meglesz az előrelépésre január 1-jétől. *(Kerpen Gábor: 2010?)* Így igaz. *(Kerpen Gábor: Ez jó.)* Tehát 3. melléklet, kiegészítő szabályok, 10/a pont.

A 41 milliárd okozta ezt a 4-5 százalékos csökkenést a normatívában.

A szülői oldal kérdése, hogy érdemes-e 2,4 milliárdért mindent megmozgatni. Egyszerűen meg kellett mozgatni, mert a szezont meg a fazont nem lehet összeadni. Amikor vannak új feladatok és új program 11,9 milliárdért, azt nem lehet összekeverni, egy tizenharmadik havi juttatás elmaradásával. Van egy előremenetel és egy egész más ágon, más feladathoz kapcsolódva egy visszavonulás.

Összességében azt szeretném mondani, hogy ami elmarad, azt nem kell kifizetni. Nem tudom, ez érthető-e. Azt a 41 milliárdot - lehet, hogy kevesebb a támogatás -, de nem kell kifizetni sem.

Diákszervezet... *(Keszei Sándor: Még volt kérdésünk!)*

Hogy ki fogja biztosítani a tizenharmadik havi bért... Ez ugyanaz, mint a szakszervezeti oldal kérdése, amire, azt gondolom, válaszoltam.

ELNÖK: Nem kell kifizetni. Ez a lényeg.

KESZEI SÁNDOR: Nem jár feladatszükítéssel az önkormányzatnál?

BENCZE PÉTERNÉ: Ezt az önkormányzatoktól kellene megkérdezni. Minden évben van egy olyan törvény, amit úgy hívunk, hogy salátatörvény, ami a költségvetési törvény intézkedéseit megalapozó törvénycsomag. Ebben nincs a közoktatási törvény módosítására olyan javaslat, ami költségvetéssel összefüggene. Ameddig a jogszabályi alap nem változik, addig minden feladat ugyanúgy működik, ahogy az oda bele van írva. Ennyi.

Diákszervezet... Köszönjük, hogy nem kérdeztél... *(Derültség.)*

Csillag Márta sug nekem, hogy az ágazati koncepció egyenlő az Új tudással, mert az az ágazati koncepció, hogy Esélyegyenlőség-csomag. Az Új tudás, persze, nemcsak közoktatás, hanem ennél szélesebb, korhatár nélkül, a védőnői szolgálattól a közművelődésig meg a művészetig bezárólag, ez egy komplex csomag. Ilyen szempontból az ágazatnak ez a koncepciója, amit befogadott a kormány ilyen paraméterekkel, ahogyan a költségvetési törvényjavaslatba most be tudott kerülni.

Aki állami feladatot ellát, hogyan kalibrálja a költségvetés? Mint minden évben, sok éve, beépült egy olyan rendszer, amire azt mondjuk, hogy a jövedelemkülönbség-mérséklés rendszere, az adóerő-képesség. Ez naponta változik, mert ha egy normatívát megváltoztatunk, ami már a megyéhez meg a településhez máshogy viszi a pénzt, már más. Ez a jövedelemkülönbség-mérséklés rendszere, ami most is működik, a becslések szerint. De ahogy kialakulnak a költségvetés körvonalai, úgy a jövedelemkülönbség-mérséklés, a szintkiegészítés szintje is úgy fog beállni. És mindig, minden településtípusnál folyamatosan figyeli a költségvetés előkészítője, hogy hogyan állnak az egyes településtípusok. Hiszen itt nem közoktatási feladatellátásról van szó, hanem kötelező - igencsak heterogén - közfeladat ellátásáról.

A szakmai vizsgáztatás. Nem az érettségit lehet gyorsabban megszerezni, hanem ha már gyakorlatoznak... *(Dr. Sáska Géza: Köszönöm, megkaptam a választ.)* Akkor jó.

Pályázati pénzek. Ugyanaz volt a kérdés: növekednek.

Azt hiszem, nekem szóló más kérdés nem volt.

A sajtóhibát gyorsan elmondtam már.

Még egyet, mielőtt bárki rákérdezne. Egy dolog még változott a 30. §-ban, az a humánszolgáltatók támogatása. Nem a humánszolgáltatókat érinti egyébként, hanem a minisztert korlátozza a tekintetben, hogy a közoktatási megállapodás megkötésénél csak olyan mértékű kötelezettséget vállalhat, ami nem haladja meg a 2008. évi szintet. Ez az egy olyan, ami senki mást nem érint, csak a minisztert korlátozza, hogy nem szaladhat túl a közoktatási támogatásokkal, a felelősségvállalással.

ELNÖK: Márta folytatja.

CSILLAG MÁRTA: Köszönöm szépen. Engedjék meg, hogy egy kiegészítést tegyek, éppen a nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók érdekében. Szeretném őket arról tájékoztatni, hogy minden olyan Új tudás-program elem, ami az önkormányzati költségvetési tervezetben szerepel - és ebbe beleértem természetesen az új bérelemeket is -, a tárca, amelynek a költségvetésében szerepel az önök normatívája és támogatása, ezeknek a lábát ide is megtervezte, tehát természetes, hogy vonatkozik a nem állami, nem önkormányzati intézményekre is ezeknek az intézkedéseknek a hatása. Ilyen módon például nem 1,8 milliárddal növekszik a teljesítménymotivációs alap, hanem 2 milliárddal, mert az oda tervezett rész a tárca költségvetésében természetesen pluszként jelent meg, és ezt a Pénzügyminisztériummal le is egyeztettük.

Azt kérdezte a kisebbségi önkormányzatok képviselője, hogy felkészült-e az oktatási tárca például a teljesítménymotivációs pályázati alap pályáztatására. Szeretném elmondani, hogy az 1,1 milliárd forintot, ami az ideai és a tavalyi évben is szerepelt a Magyar Köztársaság költségvetésében, legutóbb 26 ezer pedagógus után igényelték meg a fenntartók. Ez nem azt jelenti, hogy 26 ezer pedagógus kapta, hiszen hogy hány pedagógus kapta, a felől az intézmény vezetője döntött, az érvényes munkajogi szabályok értelmében. Valószínű, hogy ennek háromszorosa után fogják megigényelni, és változatlanul az intézmény dönti el, hogy az intézményben működő minőségirányítási program, illetve pedagógusértékelési rendszer eredményeként melyik pedagógus kapja meg, és milyen összeget, természetesen az érvényes szabályok szerint.

Úgy gondoljuk, hogy lényegesen nem változott a szabályozó, de - nagy örömeinkre - a lehetőség növekedett, hogy azokat a kollégáinkat is el tudjuk ismerni, akik folyamatosan év

közben minőségi munkát végeznek a közoktatásban, húzzák az iskola szekerét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszokat meghallgattuk. Kérdezem a kérdezőket, hogy maradt-e elvarratlan szál a válaszadás után. *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor folytatjuk a munkát a vélemények meghallgatásával. Szakmai oldal!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönjük szépen. Jelzem, hogy a véleménykifejtés során megosztjuk egymás között a mondandókat Dobos Krisztinával. Én elsősorban azokra a témákra fogok kitérni, amelyeket kérdésként is fölvettem.

Alapvetésként, nulladik pontként vagy bevezetőként természetesen a szakmai oldal tisztában van annak a nehézségével, amit az ország számára a gazdasági válság jelent, és ennek a komplex felelősségével, legalábbis próbálunk tisztában lenni. Ezzel együtt igen súlyos gondjaink, problémáink, kérdéseink vannak a költségvetéshez kapcsolódóan általánosságban, és egy-két kérdésre konkrétan kitérünk.

Bízunk benne, hogy az oktatási rendszer és a közoktatási rendszer működőképessége biztosítható lesz az adott költségvetés keretei között. Azt gondolom, ennél többet felelősséggel nem lehet mondani. Úgyhogy bízunk benne. Súlyosan aggódunk azért, ami a munka szakmai minőségét illeti. Ehhez kötődve néhány konkrét dolgot is föl kell vetni.

A szakmai munka minősége és ennek a számonkérhetősége 2009-ben még nehezebben lesz tartható, mint 2008-ban. Még nehezebben mehet oda egy intézményvezető ahhoz a munkatársához, ha nem megfelelően végezte el a munkáját, ha a finanszírozási lehetőségek és általában a viszonyok olyanok, amilyenek. Nem könnyíti az oktatás minőségének javulását, egyáltalán, megtartását.

Az Új tudás programban - erről korábban beszéltünk, és továbbra is úgy gondoljuk - számos nagyon fontos, előremutató elem van. Hogy ezek az egyes nagyon pozitív elemek miképp tudnak működni ebben az új közegben, hát ez egy nehéz kérdés. Konkrét példa:

Természetesen helyeseljük és támogatjuk az osztályfőnöki pótlék emelését - amely egy nagyon fontos irány, hozzátevé, hogy az összeg jelképes. Miközben nemzetgazdasági szinten nyilván megjelenik egy soron, és az egy számottevő összeg összességében, amit az egyes tanár havonta kézhez kap - különösen, ha összeveti a tizenharmadik havi fizetésének eltűnésével -, ez a dolog már el is olvad. Ahogy ez lecsapódik az adott iskolában vagy a pedagógusnál, az vélelmezhető.

Egy második nagy kérdéskör: a pályázatok köre. Természetesen helyeseljük, támogatjuk, üdvözljük, hogy általában a pályázható összegek növekednek. Ugyanakkor nagyon sok probléma adódhat - tavaly pontosan a nem önkormányzati oldal mondta el nagyon plasztikusan, a költségvetési törvény végrehajtási rendeleteinek tárgyalásakor. Öt-hat új elem jelent meg idén, ami kiegészítő normatívaként pályázati körbe került, és ez a kör nem hogy csökken, hanem gyakorlatilag növekszik. Az intézményvezetőnek, helyettesének és magának az intézménynek hihetetlen munkát, energiát, esetenként költséget jelent, és ez gyakorlatilag megint a szakmai munkától vonja el az iskolavezetés adott tagját-tagjait. Ezúttal olyan technikát szeretnénk javasolni, ha lehet - és ezt részben kérdezzük, az előző kérdésre kapott válasz alapján, részben javasoljuk -, hogy fontolja meg a tárca - mert ez végülis a tárca illetékességi köre -, van-e és hol van lehetőség bizonyos automatizmusok kiépítésére, eljárások automatizálására, egyszerűsítésére, hogy ne a klasszikus és ebben a naptári évben megismert hagyományos pályázattási módszert alkalmazzanak. Rengeteget jelent ez a mindennapokban, és azt gondolom,

hogy erre volna lehetőség, egyszerűen a lebonyolítással, ezeknek a kiegészítő normatíváknak a technikai megszervezésével.

Egy harmadik elem, amire nem tértünk ki - tulajdonképpen szándékosan - a kérdéseink során, mert ilyen értelemben nem jelent meg az anyagban: a továbbképzés kérdése. Jómagam amióta a Közoktatás-politikai Tanács tagja vagyok - kis megszakítással több mint tíz éve -, minden egyes költségvetés tárgyalásakor szóba hozom ezt. Miniszterelnök úrnál nemrég több szakmai szervezet mondhatott véleményt az Új tudás programról. Ezen a megbeszélésen kiemelt hangsúlyt kapott garanciális elemként a pedagógusképzés és -továbbképzés kérdése, fontossága, mint elengedhetetlen feltétel. Tisztelettel kérdezem, hogy ha a kormány az Új tudás programot kiemelten fontosnak tekinti, akkor a költségvetési törvényben - és nem volt még világgazdasági válság, jeleztem, hogy bízom benne, hogy nem fogja felülmúlni a költségvetési törvény, és nem tudhattuk, hogy mi történik néhány hét múlva -, tisztelettel jelzem, hogy nem bérelemekről van szó, hanem szigorúan szakmai elemekről, a szakma minőségét és a szakmai megújítást lehetővé tevő elemről, amely a diákoknak és a leendő munkavállalóknak elsődleges érdeke.

Tisztelettel kérdezem, van-e javaslata a tárcának arra, hogy ezt az elemet valamiképp erősítse, van-e nyitottsága arra, hogy akár még valamiféle csatlakozó módosító indítvány formájában ezt az elemet erősítse.

Dobos Krisztina folytatja.

DR. DOBOS KRISZTINA: Alapvetően három problémánk van. Az első, hogy az intézményrendszer nincs biztonságban: folyamatosan zárnak be az intézmények, és egyre másra lehet hallani, hogy a költségvetési számok kapcsán csökken a normatíva, az infláció mértékével nagyobbak lesznek a költségek, tehát alapvetően a közoktatási intézmények nincsenek biztonságban. Azt gondolom, lehet beszélni sok mindenről, de ha a biztonság megszűnik, akkor az oktatás minőségéről nem nagyon.

A második problémánk a tudás alapú társadalom szlogenje. Ha a McKinsey-jelentésről hosszú ideig - szeptember-októberig - lehetett hallani, hogy az iskola minősége a tanárok minőségétől függ, és az OECD ezt gyönyörű tanulmányban leírta, akkor azt kell mondanom, hogy ez a költségvetés pont ellene dolgozik. Nemcsak az a probléma, hogy a tizenharmadik havi bért nem kapja meg - és ezt a szakszervezet már elmondta -, hanem az az üzenet a társadalomnak, hogy ugyan a problémát, a gazdasági problémát igen kis mértékben csinálta az oktatás, viszont igen nagy mértékben részesül belőle. Az az üzenet, hogy a pedagógusoktól elveszük a tizenharmadik havi bért, hogy nem emelkedik a bérük - és nem tudom, hogy éppen most a 2000-es vagy 2002-es szinten lesznek-e a pedagógusbérek -, tehát nagyon alacsony szinten van, egy rossz üzenet a társadalomnak, rossz üzenet természetesen a tanároknak. Azt kell mondanom, hogy ellene megyünk annak a nemzetközi tanulmánynak, amit azért igen sokan idéztek...

Mellékes - zárójelben - az a problémám, hogy a tizenharmadik havi bér járulékait nem fogják befizetni. Ha azt mondom, hogy három forintból egy forint kerül a dolgozóhoz, kettő visszakerül, ez azt jelenti, hogy a 39 milliárd forint kétharmada nem kerül be a nyugdíjpénztárba és az adóba. Magyarán: 11 milliárd forintot vettünk el a tanároktól, és majd kérdés, hogy mi lesz az egészségügyi meg a nyugdíjpénztárral - hála istennek, ez nem a mi dolgunk, de nyilván probléma lesz.

A harmadik, amit Miklósi László is emlegetett már: egyszer szeretném tudni, mennyi munkaidőt, mennyi egyéb energiát fordítunk a pályázatokra, mert lassan most már mindenért pályázni kell. Miközben azt gondolom, fontosak a központosított célok, azt is gondolom, hogy ez a rendszer most már eljutott egy olyan határra, hogy egyes tanárokkal beszélve az ember azt érzi,

már nem érdekes a gyerek, már nem érdekes az, hogy mit csinál, egy érdekes, hogy tud-e pályázatot írni, és meg tudja-e nyerni.

Miközben egyik oldalról nagyon takarékos ez a program, ugyanakkor rendkívül bőkezű a másikon. Pazarló. Azt gondoltam, nem is jövök el, mert olyan csúnyát szeretnék mondani...

Szegregációs folyamatok monitorozása: 100 millió forint. Az érettségivel nem after-, hanem valamilyen más parti: 23 millió forint, a felvételizők tájékoztatására. És még egy csomó dolog. Olyan pénzek vannak ebben a költségvetésben! Ha össze kell húzni a nadrágszíjat, akkor nem lehet ilyeneket csinálni. Miért is kell nekünk most 270 millióval támogatni a komprehenzív iskolákat? Tizenöt éve működnek a komprehenzív iskolák. Miért van most hirtelen akkora szükség arra, hogy ők pluszpénzt kapjanak? Olyan dolgok jelennek meg, ami szerintem szakmailag elfogadhatatlan. A közvélemény és a tanárok számára is egyszerre megjelenik egy nagyon nagy spórolás, a könnyen látható, nagy tömegű dolgok tekintetében, meg a tanárokon, a másik oldalon pedig szórjuk a pénzt, teljesen értelmetlenül. Nincs indoka, hogy miért.

Az utolsó: azt gondolom - Hildával beszéltem erről, tehát mondhatom, hogy mi azt gondoljuk -, el kell mondani, hogy ezt a költségvetést oktatási szempontból - most egyéb, etikai szempontokat nem szeretnék említeni - egyszerűen nem lehet elfogadni. És ha a Közoktatás-politikai Tanács azt mondja, hogy elfogadja, akkor azt gondolom, hogy szégyellhetjük magunkat a jövő évben. Nem igaz, hogy ez oktatási rendszer. Nem lesz kilábalás, ha az oktatási rendszerbe komoly befektetés nem történik.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a szakmai oldal véleményét. Az országos szakszervezetek képviselőiben tessék parancsolni!

SZABÓ ZSUZSA: Köszöntöm a Közoktatás-politikai Tanács valamennyi résztvevőit, és köszönöm, hogy engem köszöntöttek. A vélemények megosztását szeretném én is kérni, egyben jelezni szeretném, hogy a Pedagógusok Szakszervezete írásban megfogalmazta a véleményét, és ezt a végén szeretném majd átadni.

A Pedagógusok Szakszervezete aggodalommal tekint a világban és hazánkban zajló pénz- illetve tőkepiaci válságra, ugyanakkor elfogadhatatlannak tartja, hogy mindennek a hatásai és terhei egyoldalúan a munkavállalókra és a nyugdíjasokra vetülnek.

Egyértelmű megdöbbenéssel szemléljük, hogy a közszféra egészét érintő durva megszorító intézkedések és a korábbi megállapodások felrúgása megtörtént. Nagyon számítottunk arra, hogy 2007-es sztrájbizottsággal kötött szerződések élők lesznek, és kihatnak erre az évre, a bérünkre és minden bérelemre.

Elfogadhatatlan a tizenharmadik havi illetmény kifizetésének és a bértábláknak a befagyasztása, merthogy ez 2009-ben 14 százalék körüli elvonást, minimálisan ennyi keresetvesztést okoz számunkra.

Az is elfogadhatatlan, hogy fűnyíró jellegű elvárások sora jelenik meg, és itt említem a teljesítménymutató 100 ezer forintos csökkentését szeptember 1-jétől, ami mínusz 4 százalék, illetve a többi normatíva és az 5. számú melléklet átlagosan 5 százalékos csökkentése. Nagyon sajnáljuk, hogy az első-második variációban szereplő 7 illetve 9 százalékos emelés, amely 2009. január 1-jétől és augusztus 31-éig hatott volna, elmarad.

Különösen súlyosnak ítéljük meg, hogy a költségvetés első és második verziójában tervezett intézménytípus- és tanítási együttthatók növelése az óvodákban, a napközis foglalkozásokon és az iskolaotthonos oktatásban elmarad, marad helyette a korábbi évek szintje.

A napközis foglalkozások központi finanszírozása eddig is nagyon alacsony volt, és ez különösen az 5. és a 8. évfolyamokban tovább is nehezít majd. Félő, hogy a teljesítménymutató és a normatívák csökkenése a bevezetés évében közölt pénzügyminiszteri indoklás szerint az állami gondoskodás tényleges mértékének megmutatása, oktatásirányítási és oktatásszervezési lépések megtételére kényszeríti majd a fenntartó önkormányzatokat. Mi úgy ítéljük meg, hogy ez veszélyt hordoz, merthogy várhatóan munkahelyek fognak megszűnni, kiszervezések történnek, és egyfajta privatizáció következik be az oktatásban, amitől a Pedagógusok Szakszervezete igen erősen aggódik.

Örülünk, hogy a hatodik évfolyamos tanulók ingyenes étkeztetéséhez hozzájárulást kapunk, illetve csekély vigasz, hogy az Új tudás programnak néhány, pedagógusokat érintő eleme megmarad - gondolok itt az osztályfőnöki pótlékra. De tudjuk, hogy a től-ig meghatározása számunkra nem szerencsés, mert az önkormányzatok mindig az alsó szintet szokták megadni. Ebben az esetben azt gondolom, hogy a 7600 forintos minimum annyira jelképes összeg, ami nem igazán fog változtatni a helyzeten.

A háromhás gyerekekkel foglalkozók ösztönzését és az sni-s gyerekekkel foglalkozó gyógypedagógusok támogatását mi jónak tartjuk, ennek nagyon örülünk, illetve a teljesítményösztönző alap 2,9 milliárdra való emelését is örömmel fogadjuk.

Mindezek mentén szeretném átadni önöknek ezt az írásbeli nyilatkozatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van az oldalon további hozzászóló? Dr. Gyimesi Lászlóé a szó.

DR. GYIMESI LÁSZLÓ: Köszönöm. Egyetértve a kolléganő véleményével - és ez egyben az oldal egy részének véleményét feltétlenül tükrözi -, egy dologra szeretnék külön is kitérni: az Új tudás program finanszírozásának kérdésére. Nem világos, hogy tulajdonképpen most mi is történik ezzel a programmal. Legjobb tudásom szerint ez nagyobb részben - ha jól emlékszem, kétharmad részben - európai uniós forrásokból táplálkozó program, és a kisebbik részében a hazai költségvetés biztosítja a fedezetet. Másrészt ez egy több éves időszakra szóló program, aminek egy folyamata van, és ez a költségvetési törvényekben is hasonló módon kell hogy tükröződjék. Ehhez képest az eredetileg emlékeim szerint 37 milliárdos hazai költségvetési rész csökkent le olyan mértékben, amilyen mértékben látjuk, miközben ez nem igényelné az azonnali felhasználást, azaz a 2009-es költségvetés keretében történő megjelenést.

Nagyon érdekelne az is, milyen viszonyban van ez a csökkenés az európai uniós források felhasználási lehetőségével, hiszen azok fejlesztéseket, míg a hazaiak esetleg humán felhasználásokat jelentenek.

Ha a kérdéseimet, illetve a kétségeimet hangsúlyozom, ebből meg merek kockáztatni ebből egy álláspontot, ami nem feltétlenül helyénvaló, de legalábbis számomra - aki egyébként meggyőződésem szerint helyes módon a miniszter úrral és személyén keresztül a kormánnyal is egyetérttek abban, hogy egy ilyen programnak haszna van, és egyetérttek abban, hogy ezek a célkitűzések támogathatók - igencsak zavarba ejtő, hogy tulajdonképpen nem tudom ezekre a kérdésekre a válaszokat. Álláspontom szerint így az egész program alapvetően megkérdőjelezi saját magát, hiszen ha azok az elemek kimennek belőle, amelyek az alapját képezik ennek - márpedig én nem látom, hogy kimennek vagy benn maradnak -, akkor beszéljünk arról, hogy bizonyos fejlesztések történnek az ez évi költségvetésben, és egyébként az Új tudás program mint program egyelőre félre kerül - amit én nagyon nem szeretnék, de sokkal egyértelműbb és

világosabb lenne a kép. Nem tudom, hogy kellőképpen zavaros volt-e vagy nem, de azt hiszem, nemcsak engem érdekel ez az ügy.

ELNÖK: Köszönöm. Kerpen Gábor is szót kért.

KERPEN GÁBOR: Először néhány elvi, utána gyakorlati.

Az elvi, hogy én nagyon sajnálom, hogy két lényeges kérdésre nem tudtunk választ kapni. Sajnos nincs olyan irány ebben a módosításban sem, amellyel - mint a szakmai oldal is fölvetette - az intézményekben közvetlenül hasznosuló közoktatási kiadások aránya nőne. Sajnos, nem nő, holott az összes közoktatásra fordított kiadáshoz képest már most is elfogadhatatlanul alacsony. Nagyon magas a közoktatási kiadások volumene, de ebből az oktatási intézményekben közvetlenül hasznosuló aránya roppant csekély, és ez most sem változik.

A másik elvi, hogy a rendszerváltás után általában a szabadon felhasználható forrásokat juttatta oda az oktatási kormányzat az önkormányzatokhoz nagyon nagy arányban. Csekély volt a címzett támogatás. Ez az irány megfordult. Lehet, hogy ez az irány egy jó irány, de azzal, hogy most a pályázati rendszer erősödött meg, úgy tűnik, hogy ez már egy harmadik irányba viszi el ezt a rendszert, és a pályázat mint olyan egyáltalán nem garantált fenntartási elem.

Ami gyakorlati a költségvetéshez képest: én azt az indoklást abszolút nem értem, hogy lehet azzal indokolni a normatívacsökkentést, hogy egyhavi keresetelem eltűnik. Én eddig úgy tudtam, hogy a normatíva nem a kereseteket finanszírozza - de lehet, hogy rosszul tudtam. Ha viszont nem a kereseteket finanszírozza, akkor a normatívacsökkenés arra motivál, hogy a fenntartási dologi kiadásokat is csökkentse a fenntartó - bármely fenntartó.

A kérdésem arra utalt, hogy volt-e valamilyen hatásvizsgálat azzal kapcsolatban, hogy ha ilyen mértékben csökkentik a normatívát. Az önkormányzati oldal kérdésre adott válasz, ami ezzel összecseng, azt mutatja, hogy nem volt semmi ilyen. Ezért nem kérdeztem vissza, mert egyértelművé vált: nem volt semmilyen vizsgálat arra, hogy hogyan reagálnak erre a fenntartók. Ezért nagyon nagy valószínűsége van annak, hogy az intézményhálózat vagy térítésmentesen megkapott kötelező szolgáltatások szűkítésével fog reagálni erre a csökkentésre a fenntartói kör - nem valószínű, hogy a saját szakmai döntése alapján, hanem a pénzügyi megszorítások miatt.

Fontos kommunikációs kérdés, és nem az itt ülőkhöz szól: jó lenne, ha az OKM honlapján azok a tények jelennének meg, amik elhangzanak, tehát ha egységes lenne a kommunikáció. Most például azt hallom a teljesítménymotivációs pályázati alapnál, hogy 26 ezer pedagógusra terveztek, de nem biztos, hogy annyian vették igénybe. A honlapon az szerepel, hogy 26 ezer pedagógus kapott ilyen. Ez az egyik.

A másik: a sztrájkbizottsági ülésen az OKM képviselője arra a kérdésre, hogy ez a 39,4 de 41 milliárd forintos csökkenés nemcsak a tizenharmadik havi - tehát gyakorlatilag egyhavi - keresetcsökkentés forrásával csökkentette a normatívát, hanem felsorolt egy csomó mindent. Jó lenne, ha ez is egységes lenne a kommunikációban, mert a bizalmat erőteljesen javítaná, ha egységesen kommunikálna mind a honlapon, mind az egyes üléseken az OKM képviselője.

Szerintem az tény, amire a szakmai és a szakszervezeti oldal is utalt, és azt gondolom, nem lehet másként fogalmazni: ezek után, ilyen költségvetés mellett nem garantálható a közoktatás minőségi ellátása. Nincs garancia. Ezt veszi el a kormányzat előterjesztése, hiszen az első költségvetési javaslat a szükséges összegeket tartalmazta - nem az elégségest: a szükségest -, most ennél is kisebb ez a forrás, ami elfogadhatatlan. Ezért én a PDSZ nevében csak megerősíteni tudom, és szeretném, ha erről határozat lenne a Közoktatás-politikai Tanács ülésén, hogy nem fogadható el a költségvetésnek a közoktatás finanszírozására vonatkozó mindazon

része, amiről itt szó volt. Szeretném, ha a Közoktatás-politikai Tanács ezzel egyetértene, és határozatban nyilvánítaná ki ezt a véleményét. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérlek, hogy a napirend lezárása előtt pontosabb megfogalmazásban az oldal szóvivője terjessze be a határozati javaslatot.

Szülői szervezetek, tessék parancsolni!

KESZEI SÁNDOR: Nyilván más aspektusból vizsgáljuk a költségvetést és annak hatásait, de figyelembe vesszük azokat a sztereotípiákat vagy valós igényeket, hogy mi az esélyegyenlőség, egyenlő bánásmód, a hátrányos helyzetűek előnyben részesítése és a tanulók mindenképp felett álló érdeke. Ezen az alapon két dolgot mondunk.

A költségvetésnek van olyan része, amit már évek óta vártunk. Ebben nagyon jó dolgok vannak, amelyek tényleg spóroláshoz, odafigyeléshez fognak vezetni. Erről nem beszélek, mert akkor esetleg kikerül a költségvetési törvényből.

Ugyanakkor vannak kifogásaink, illetve vannak javaslataink.

A legfontosabb kifogásunk a pedagóguslétszám megállapítása, vagyis az önkormányzati fenntartónak a kötelező feladatellátása. Mi lent vagyunk, látjuk az önkormányzatot is, az iskolát is, látjuk a fővárost például vagy a kerületeket, ahol átadják a nem kötelező feladatokat annak az önkormányzatnak, amelynek kötelező feladata, de az meg a kötelező feladatát nem látja el. Ezt meg tudjuk állapítani. Nézzük a fővárost! Önkormányzati feladat az általános iskolai oktatás és a középiskola. Az egyik a fővárosé, a másik a kerületeké. Ugyanakkor kiderül, hogy a fővárosban a tanulók 47 százaléka nem állami, nem önkormányzati iskolába jár. Akkor hogy látja el az önkormányzat a kötelező feladatait? Nincsenek közoktatási megállapodások, semmi. Az önkormányzat - ez vonatkozik a megyei jogú városokra is - nem látja el a kötelező feladatait, amelyeket a közoktatási törvény és az önkormányzati törvény ír elő neki - hiszen nincs is abban a helyzetben, hogy ellássa. Ha még megszorítjuk ezeket az önkormányzatokat, szűkíteni fogja a feladatait. Mondok mindjárt egy példát: a kötelező óraszámok, illetve a tanulókkal való közvetlen foglalkozás. Ez nagyon komoly dolog, bele kell férni a 22 órába. Most mi történik? Nem fedezi azt, amit a közoktatási törvény előír, amit az előbb próbáltam kifejtetni: a kötelező óraszám keretében a kötelező és nem kötelező tanórai foglalkozásokat, egyéni foglalkozásokat stb. el kell látni, de nincs ellátva. Nem azért, mert a pedagógusok hazamennek vagy nem akarják csinálni, hanem azért, mert nincs a rendszerben elég pedagógus. Én többször próbáltam ezt fölvetni. Elmondtuk, nem azért zárja be az óvodát a fenntartó nyáron vagy a tavaszi, őszi, téli szünetben, mert ő nem akarja, hanem nem tudja másképp kiadni a szabadságot. Akkor föl kell venni annyi óvodapedagógust, hogy nyitva lehessen az intézmény.

Az én álláspontom - illetve nem az enyém, hanem itt van a közoktatási törvény -, hogy a fenntartók nem látják el a kötelező feladatokat, sem makroszinten, sem lent az iskolákban, sem az osztályokban. És miért? Most nem a pénzről beszélek, a nagy pénzről, hanem arról, hogy nincs elég pedagógus a rendszerben. Ha a közoktatási törvény előírja, hogy kötelező óraszám keretében kell a tanulóval közvetlenül foglalkozni, akkor ezt kell csinálni. Elmondja a közoktatási törvény, hogy miket kell ezen belül megcsinálni: a szakköröktől kezdve minden a tanulókkal való közvetlen foglalkozás, vagyis kötelező óraszám keretében kell megcsinálni, de csak akkor, ha van elég pedagógus. Az más dolog, hogy elrendelünk pluszfoglalkozást nekik, akár hét órát is, és azt teljesítménybérrel vagy óradíjjal jutalmazzuk, de nincs a rendszerben elég pedagógus. Nem hiszem, hogy nem lehet így értelmezni, ha valaki elolvassa a közoktatási törvényt.

Ugyanakkor itt van, hogy hogyan határozza meg a pedagóguslétszámot. Az iskola osztálylétszáma, osztálybontása, egyéni foglalkozásra meghatározott időkeret, a kötelező és nem kötelező tanórai foglalkozások - és leírja, hogy ezek hol vannak a közoktatási törvény 52-53. §-ában. Utána fel is sorolja. Felolvashatom, de nem akarom ezzel húzni az időt.

Egyszer tehát ez hiányzik a rendszerből és a költségvetésből. Nem biztosítja, legalábbis nincs garancia a szülők, a tanulók vagy akár az iskolák számára, hogy ez a pénz a kötelező óraszámok finanszírozására benne van a rendszerben. Nem a normatíva nagyságáról beszélünk: egyszerűen nincs benn a rendszerben.

A másik, hogy nyilvánvaló a feladatok egy részét és a dologi kiadások egy részét áthárítják a szülőkre. Az a bizonyos délutáni foglalkozást, ami a mi olvasatunkban kötelező tanórai foglalkozás, illetve a pedagógus kötelező órájába beszámít, kifizettetik a szülőkkal, külön hívnak be különböző cégeket, akik tartják ezeket az órákat. A mindennapos testnevelés például nincs sehol. Itt óriási probléma van. Szerintünk körülbelül 40 milliárdot fizetnek a költségvetéshez - és akkor még nagyon finom vagyok -, alapítványoktól kezdve az iskolafenntartásig, festéstől a tanulmányi kirándulásig, ami pedig egyértelműen kötelező feladat az önkormányzatnak, a fenntartónak, illetve az iskolának.

A mi álláspontunk tehát, hogy a költségvetés jó oldala mellett - mert megvizsgáltuk, vannak jó dolgok, de mint mondtam, arról nem beszélnek - a szülőkre fogják áthárítani az önkormányzatok - jogosan, mert nem tudják másként ellátni. Felkérjük majd a szülőket, hogy fizessék ki ezt is, fizessék ki azt is. Ebből probléma lesz nyilván, mert már most is túlfeszített. Az iskolai feszültségek az ilyen szülői kiadásokból adódnak.

Javaslatunk is lennének, illetve fölmerül egy másik példa. Miért akar a magyar közoktatás öt évfolyamos iskolatípusokat előállítani a középfokú oktatásban? Itt a nyelvi előkészítő? Mennyibe kerül ez a nyelvi előkészítő a magyar államnak? Mi az a szükség? Ez egy intenzív dolog. Tetszik tudni, kik kerülnek oda be? Akiket nem vesznek fel az A osztályba - akkor mehet a B osztályba, nyelvi előkészítőbe! És nyilván akkor olyan vegyes képességű gyerekek, akik nem bírják. *(Heltai Miklós: Ez teljes félreértés! Válogatják a gyerekeket!)* Lehet, hogy felétek...

ELNÖK: Sándor, kérlek, rajtam keresztül kommunikálj!

KESZEI SÁNDOR: Elnézést kérek - de akkor mindenkinek tessék szólni!

ELNÖK: Fogok.

KESZEI SÁNDOR: Tehát nyelvi előkészítő. Eredetileg is úgy volt, hogy a nyelvi felkészítő a tizenharmadik évfolyam lesz, hogy az egyetemre kerülő gyerekek, akiket az egyetem nyelvoktatásban nem részesít, de a diplomához szükséges a nyelvvizsga, anélkül nem kapják meg, felkészüljenek. De nem hogy odaviszünk olyan gyerekeket, akik kijönnek a nyolcadik osztályból, akik magyarul se tudnak beszélni, és azokat intenzív nyelvoktatásban részesítjük!

Azért vetem ezt most föl, mert a főváros eldöntötte, hogy jövőre már minden iskolának két nyelvi előkészítő évfolyamot kell indítania. Ez azt jelenti, hogy nem lesz szabad osztályválasztás. Ha a szülő odamegy, nem tud máshová menni a gyerek, csak nyelvi előkészítőre. Megszűnnek az általános osztályok, ahol nincs nyelvi előkészítő. Ott egy évig inkább felejtnek a gyerekek, mint hogy valamit tanuljanak. Ez egy olyan presztízsgondolkodás,

hogyan ez a nyelvi előkészítő olyan jól működik. Lehet, hogy valahol jól működik, de a mi tapasztalatunk szerint, főleg a fővárosban, ez nem jól működik.

A másik ilyen a szakiskola. Az a kérdés fog fölmerülni, megéri-e a kormánynak, hogy egy évfolyamot hozzácsap a középfokú iskolai oktatáshoz a szakiskolákban is. Vagy megéri-e, hogy átadjuk a szülőknek, hogy finanszírozzák a 18 éven felüli gyerekek teljes ellátását és iskoláztatását. Ezt úgy hívják, hogy tartás. Bizonyos értelemben nem köteles a szülő tovább taníttatni a gyereket, de van egy tartásjog, ami alapján lehet kényszeríteni a szülőt, a nagyszülőt - vagy a szomszédot -, hogy finanszírozza a gyerek további oktatását. Megéri-e a kormánynak, hogy ezek a gyerekek nem jönnek ki tizenhét éves korukban kész szakképesítéssel, mert nem engedjük meg, hogy tizenhét éves korukban már tanulják a szakmát, hanem mindenféle mellékzöngéket teszünk: adunk ilyen normatívát a kilencedik évfolyamra, most a tizenegyedik-tizenkettedikre. A helyett, hogy azt mondanák: tizenhét éves korodban bemész, és négy év múlva ott a szakma a kezében. Miért kell erre még rányomni két-három - szakközépiskolában három-négy - évet? Még akkor is, ha egy évet elveszünk, ha van egy nyelvi előkészítő, máris jóval több.

A kérdésem tehát az első ponthoz: van-e garancia, hogy nem a szülőkre hárítják át ezeket a pluszkiadásokat?

Itt pedig: megéri-e az államnak, hogy emeli az évfolyamok számát a helyett, hogy csökkentené?

A mi véleményünk, hogy tizenhét éves korra a gyerekek szakképesítéssel kell kijönnie az iskolából.

Az óvoda. Kapják ezt a költségvetési pénzt. És mi van, ha egy óvoda azt mondja, hogy fölveszem a hátrányos helyzetűt, aki pedig nem hátrányos helyzetű, kiesik a rendszerből, mert nincs elég hely. Nagyon sok ilyen település van, aki azt mondta, hogy fölveszi a hátrányos helyzetűt, de akkor a másik ki fog esni, és annak a szülője kiléphet a munkahelyéről, vagy kereshet magánóvodát. Ez helyes? Az előny biztosítása ilyen formában helyes?

Itt az érettségi. Évek óta, de legalábbis egy éve mondjuk, hogy nem kell öt kötelező érettségi tantárgy, kérjük a háromnak a bevezetését. Mekkora költségmegtakarítás lenne!

És itt vannak a természettudományos tantárgyak. Tárgyalni fogjuk vagy tárgyaltuk bizonyos helyeken. Eleve meghatározták, hogy mit vonunk össze, és hogy csináljuk. Itt van egy - hat/-het. A javaslatunkat továbbra is fenntartjuk. Most javaslatokat teszünk költségvetési tételek csökkentésére.

Azt se értjük, miért kell előírni tantárgyanként a kötelezőséget. Öt kötelező tantárgy van. Nem kell meghatározni, hogy magyar, történelem stb. legyen, mert most itt panaszkodnak a műszaki főiskolák, hogy nincsenek emberek, nincsenek kiképezve. Hát azért, mert nem érettségiznek belőle a gyerekek! Nem fog még plusz felkészülni fizikából!

Ha azt mondjuk, hogy nincs kötelező érettségi tantárgy, hanem öt tantárgyból kell érettségizni, akkor oldjuk ezt a kérdést, és lesznek fizikusaink meg biológusaink. De továbbra is fenntartjuk, hogy csak három tantárgyból kérjük az érettségit. Ne mondja nekem senki, hogy ez valami hátrányt okoz a tanulóknak, amikor a felsőoktatási intézmény csak egy vagy két tantárgyból kéri! Akkor miért kell ötből érettségizni?

ELNÖK: Sándor, nem foglak figyelmeztetni, hogy eltérsz a napirendtől...

KESZEI SÁNDOR: Költségvetés. Tankönyv alanyi jogon. Hátrányos helyzetű vizsgálunk, meg esélyegyenlőséget: a milliomos is megkapja az ingyen tankönyvet, a

kétgyerekes pedig, akinek az egy főre eső jövedelme 38 750 forint helyett száz forinttal több, már nem. Ez költségvetési tétel.

Egyelőre nekünk ennyi. Ez elég kemény dolog. Tehát továbbra is fenntartjuk: nincs garancia, hogy ezt nem a szülők fogják kifizetni, és nem tartjuk helyesnek, hogy az önkormányzat áthárítja a feladatait a szülőkre.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Van-e az oldalon további hozzászólás? Novák úr!

NOVÁK JÁNOS: Csak nagyon röviden a nyelvoktatással kapcsolatban, amit Keszei Sándor mondott, volt egy beszólás. Ezt a problémát a költségvetéshez is lehet csatolni. Az iskolákban az egyik oldalon nagy pazarlás van, a másikon pedig nagy problémák. Nézzük például a nyelvoktatást! Aki ismer olyan iskolákat, amik 12 évfolyamosak - egy-két ilyenben én gyakran megfordulok -, láthatja, hogy már az első osztályban elkezdődik a nyelvoktatás, elég nagy óraszámban. Aztán a második, harmadik, negyedik osztályban végig, és még van ez a nyelvi előkészítő évfolyam is. Összeadtam, hogy alakul, ha az ilyen iskolákban heti óraszámra visszszámoljuk ezeket az órákat: elsőben két óra, a másodikban négy - eddig összesen hat - és így tovább. Összesen 60-68 óra jön ki egy nyelve vonatkozóan. Megkérdeztem olyan nyelvtanárokat, akiket jó nyelvtanárnak tartottam, hogy heti hány óra alatt lehet eljutni egy C típusú vagy egy felsőfokú nyelvvizsgálóhoz. Megdöbbentő volt, amit mondtak. Volt, aki azt mondta, hogy ennek a harmadrészével már meg lehet oldani, volt, aki azt mondta, hogy ennek a felével. Nagyon rossz tehát a határfoka. Itt pazarlás van.

Igen, igaz van Keszei Sándornak, hogy nincs jó helyen a 14 éves gyerekeknél ez a heti 16 óra intenzív nyelvoktatás. Kíváncsiságból leteszteltem gyerekeket, akik ilyen iskolába jártak, és egyszerű tömondatokat nem tudtak angolul megfogalmazni a heti 16 órás intenzív nyelvoktatás után.

Azt kellene megnézni, hogy bizonyos tantárgyak oktatásának mi a határfoka. Mert azzal, hogy ilyen magas óraszámban nyelvet tanítunk, egyetértek, hiszen meg kell tanítani a gyerekeket idegen nyelvekre. De meg kellene nézni az eredményét is. Mert mi történik az alsó tagozatban? A készségtárgyaktól veszik el a gyerekek óraszámát: az ének, zene, rajz, testmozgás és hasonló, olyan dolgok látják kárát, amik abban a korosztályban rendkívül fontosak lennének. E mellé még odateszik az informatikát is, nagyon nagy óraszámban - és ezekre már nincs a gyerekeknek lehetőségük. Egy kicsit úgy függ össze a költségvetéssel, hogy szükséges lenne megvizsgálni: az az összeg, amit a közoktatásra fordítunk, hogy hasznosul. Véleményem szerint nagyon rossz a határfok. Az oktatásra ennél sokkal több pénz is ráférne, de az a véleményem, hogy ugyanúgy nem erre a közoktatásra, ami most van, nem arra az egészségügyre, ami most van, hanem egy olyan, megreformált közoktatásra, ahol megkérdeznék a szakembereket. A szakemberek döntenék el, hogy milyen változtatások kellenének, mert nagyon rosszul működik.

Összefoglalva tehát az a véleményem, hogy a közoktatásra kevés pénz jut, de a mostani közoktatási rendszerben nagyon rossz határfokú, és ezt is felül kellene vizsgálni. E mellett egy megreformált közoktatásra sokkal több pénzt kellene fordítani. Ha igaz, hogy az oktatásra fordítható pénz a legjobb beruházás a jövőbe, és ha igaz az, hogy az oktatás húzóágazat lett. Erre az országra ez nagyon ráférne. Köszönöm szépen.

KESZEI SÁNDOR: Elnézést, elnök úr, sajnos ez történik, hogy a szülői igények nem jelennek meg sehol: sem a költségvetésben, sem az iskola minőségirányítási programjában - ahol

egyértékesi joga van a szülői szervezetnek. A közoktatási kerekasztalban is akadémikusok mondják meg, hogy mi lesz az iskolában? Lehet, hogy megmondhatják az irányokat az oktatáskutató szakemberek, de utána majd kiderül, hogy középiskolát, általános iskolát vagy kistérségi iskolát még nem is láttak. Amit mi próbálunk ecsetelni vagy hozzátenni, és garanciát kérünk, annak megvan a valóságalapja. Nem fogunk felszólalni a nélkül sem a Közoktatás-politikai Tanácsban, sem más fórumon.

A háttérintézményeket vetném még föl...

ELNÖK: Bocsánat, Sándor, de véleményalkotásról van szó. Befejeztük a kérdéseket, véleményt kértünk.

KESZEI SÁNDOR: Bocsánat, elnök úr. Akkor azt mondom, hogy az Oktatási és Kulturális Minisztérium költségvetésébe szereplő háttérintézményekkel, ezek a mamutintézményekkel - Oktatási Hivatal, OFI és ami most lesz, Országos Pedagógiai Intézet, Educatio Kht. - nem is találkozunk. Amíg kisebb intézmények voltak - Dorottya utca stb. -, addig be tudtunk menni, tárgyalni tudtunk. Nem is tudunk most hozzáférni - nem hogy a szülők vagy a tanulók, hanem mi sem! Nem kapunk információt, és egyáltalán nem tudjuk, hogy mit csinálnak. Nem hiszem el, hogy azt a munkát, ami elő van írva nekik írva - illetve nem nem hiszem, hanem tudom, hogy nem így van -, el tudják végezni. És még fejlesszük őket? Ez is a hatékonyság? A költségvetés erre biztosít pénzeket, hogy mamut háttérintézményeket csináljunk? Nem helyeseljük.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az oldal véleményét lezárjuk, és öt perc szünetet rendelünk el.

(Szünet: 11.55 - 12.09)

ELNÖK: Folytatnánk a munkát: a diákoldalnak adom meg a szót.

FÁBIÁN TIBORNÉ: Köszönöm szépen, elnök úr. Miután a költségvetés vonatkozásai, előnyös és hátrányos elemei a pedagógusokon keresztül a diákokat közvetve érintik, a szakszervezeti oldal véleményével értek egyet.

Egészen más dologról is szeretnék szólni: a pályázati források kihasználása terén van némi aggályom. Örömteli, hogy a pályázati források emelkednek, másrészt pedig mindenkor versenyhelyzetet feltételez az intézmények között. Ha ilyen versenyhelyzetet teremtünk, akkor figyelni kell az esélyegyenlőségre, hogy megfelelő képzésben részesülnek-e azok a kollégák, akik ebben részt vesznek, másrészt hogy a pluszfeladat - mint a pályázat menedzsmentje - finanszírozását tartalmazza-e a költségvetés, gondolt-e erre a törvényhozó.

Sok esetben a pályázatokhoz saját forrást kell teremteni, ami szintén többletfeladatot jelent, illetve többletforrást igényel. Azt gondolom, hogy a pályázati forrás nem lehet alternatívája a normatívának, hiszen jellegéből adódóan nem mindenki jut hozzá egyenlő arányban. Nem tudom, erre van-e valami válasz.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik a helyi önkormányzatok képviselőjében Sáska Géza.

DR. SÁSKA GÉZA: Utána a MÖSZ álláspontját is ismertetjük a tanáccsal.

Egy rövid észrevételt tennék, hiszen a konkrét dolog tekintetében kötve van a kezünk.

Nagyon jó lenne, ha az oktatásban is a pénz és a minőség között ilyen szoros korreláció lenne, tehát hogy sok pénz: magas minőség, kis pénz: alacsony minőség, de - sajnálatos módon vagy történetesen, ki-ki eldöntheti - ez nincs így. Az 50 százalékos béremeléssel nem emelkedett kimutathatóan a rendszer hatékonysága, viszont a pedagógusok életszínvonala, kedélye igen. Ez egy fontos tényező, de politikai tényező, ami sok áttételen keresztül, nem közvetlenül, szakmai szempontból hat. Hiszen nem gondolnám, és senki sem gondolja ebben a körben, hogy ha valakinek csökken a fizetése, akkor a munkáját minimalizálja vagy a pedagógiai ethosza ezáltal csökken. Ez egy megjegyzés.

Szeretném továbbá a költségvetéssel kapcsolatos hiányaimat önkormányzati tekintetben elmondani. Az előadó utalt a salátatörvényre. Nem a költségvetésről beszélek, hanem erről, és amit mondanék, az legalább annyira áttételesen érinti a költségvetést, mint a bér és a pedagógusok ügye. Nevezetesen itt lenne az alkalom, hogy az önkormányzatokat érintő kötelező feladatok revideálása megtörténjék, mármint jogilag. Ezt meg kellene ejteni. Hiszen noha a szükségletek végtelenek és indokolhatók, de sajnálatos módon annak a belátása most elmarad, hogy a szükségletek végtelenségéhez egy negatív irányú pénzügyi forrásszűkülés feszültséget okoz. A feszültség minimalizálásának egyik eszköze, hogy az önkormányzatok kötelező feladatait újra kellene gondolni, mert ezáltal a feszültség is csökken, másfelől a törvényességét is emeljük. A másik pedig, egyetértve a szakmai és a szakszervezeti oldallal, azzal, hogy az iskola legyen munkahely, ahol az elvégzett munkához megfelelő bér is jöjjön, de megfelelő munkafegyelem is jöjjön létre. Miután az oktatási törvény ez irányú áttekintése, noha folyamatosan kérjük, mindig elmarad, most is fogjuk javasolni. Ez a két mozzanat az, amelyik a közoktatási rendszer állandó növekedési pályáját eredményezi és az állandó politikai feszültséget. Ez egy nagyszerű politikai alkalom, hogy ebben a válságos időszakban rendet lehessen rakni. Azt hiszem, ebben minden fél partner, az önkormányzat mindenképpen.

Kérem a kormányzati oldalt, hogy tolmácsolja ezt a politikai szándékot, hogy van egy lehetőség, amivel talán élnének.

Átadnám a szót a MÖSZ képviselőjének.

HELTAI MIKLÓS: Egyetértve a szakmai és a szakszervezeti oldal aggályaival, amelyek nyilván alaposak, csak egyetlen összefüggésre utalnék. Azt hiszem, a TDSZ képviselője mondta, hogy a tizenharmadik havi előirányzat kivonása normatívacsökkenés, ha pedig a normatíva abszolút értékben csökken, az nyilván hat a csoportlétszámra, osztálylétszámra, óraszámra stb., holott ezek nemkívánatos változások. A magam szempontjából, a MÖSZ képviselőjeként csak az elénk terjesztett anyagot néztem meg, és ilyen szempontból Keszei Sándor barátom számos észrevételével egyetérték a háttérintézményeket illetően. Csak egy-két dolgot emelnék ki:

Nem éppen ebből a táblázatból, de például a másik anyagból, a felsőoktatási módosítási tervezetből kiténik, hogy az Educatio létszáma 61 fő, pedig mindenütt vannak apparátusok, amelyek ugyanazzal foglalkoznak. Egyébként meg, amit ott felsorolnak a felsőoktatási módosítási tervezetben, azok a tevékenységek, amiket az Educatio végez, ezeket szokták ma úgy nevezni, hogy „léggömbhámozás”, mert az internet korában ezekhez az információkhoz olcsón, könnyen, ekkora apparátus nélkül is hozzá lehet jutni.

Általában azt néztem, hogy az Oktatási és Kulturális Minisztérium legalább a saját hatáskörébe eső feladatoknál képes volt-e egy igazságosabb teherelosztást megvalósítani, azaz ne csak a pedagógusokat terhelje, hanem saját magán is spóroljon.

Ilyen szempontból például, amit Keszei Sándor is szóvá tett: az Oktatási Hivatal ellenőrzési kapacitásának erősítése 100 millió forinttal éppen most aktuális feladat? Esetleg külső szakértők bevonása, megbízási díjjal, olcsóbb is lehetne, netán még hatékonyabb is.

Avagy a diagnosztikus mérések lebonyolítására tervezett plusz előirányzat. Miért van háttérintézmény, ha még azt, ami az ő munkaköri kötelességük - diagnosztikus vizsgálatok végzése -, még ki kell egészíteni?

Az sem biztos, hogy épp most kellene költségvetésből jelentős összeggel támogatni a komprehenzív iskolamodellekkel kapcsolatos - kicsodát is? Mert ez nem is tűnik ki abból az egy címből, hogy az kísérlet vagy kutatás.

Sem a szöveg, sem a táblázat nem ad információt, hogy uniós forrásból nincs-e átcsoportosítható előirányzat működésre. Tudom, hogy általában nem szokott lenni, de azért amikor ilyenekről van szó, még ezt is meg kellene nézni.

Az meg egyenesen groteszkül hat, hogy 360 millió forintot terveznek „Uniós forrásból támogatott közoktatási programok hatékonyságának fejlesztése, programmenedzselés” címen - szó szerint írtam ki. Ha ez a mondat jelent valamit egyáltalán, akkor valami olyat jelent, hogy nem a programokat támogatják, hanem azokat, akik ezeket menedzselik, fejlesztik a hatékonyságukat - mármint azokat az embereket.

Összefoglalva, ha már spórolni kell - és azért majd egyszer tisztázni kell azt a felelősséget is, ami ezért a helyzetért általában a kormányzatot terheli -, és ezt a pedagógusoknak tudomásul kell venni, hát akkor spóroljanak ésszerűen, és kivételezés nélkül, és például az irányításért felelős minisztérium saját magán is, meg háttérintézményein is.

Első világháborús évforduló van. A Höfer-jelentéseknek az volt a lényege, hogy a kudarcokat mindig valamivel ellensúlyozni kell. Például amikor Szerbiából kiverték csapatainkat, akkor a Höfer-jelentés így szólt, hogy „ezzel szemben áll Belgrád bevétele”. A szöveges anyagban is legalább háromszor fordul elő, hogy csak azt a 42 milliárdot vonják ki, ugyanakkor ezzel szemben áll az osztályfőnöki pótlék emelése. Én úgy fogalmaztam, hogy nevetséges 3000 forintos emeléssel kompenzálni valamit, ami sokkal súlyosabb hiány. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az oldalon van-e további vélemény? *(Nincs.)* Köszönöm szépen.

A kisebbségi önkormányzatok képviselőjéé a szó.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Két dologról szeretnék szólni.

A kisebbségi oktatás nemcsak a magyarországi megszorítások nehezítik, amikről itt most olvastunk, hanem a környező országokban, illetve az anyaországban végbemenő dolgok is. Ilyenformán például nagyrészt elmaradnak az anyaországok által finanszírozott továbbképzések, már most egy csomó napilap, a könyvsegítségek letiltása, és a vendégtanárok finanszírozása is kérdéses. Ez nem kötelezettsége az adott országnak. Azért veszélyes ez, mert Magyarországon meg nincs nemzetiségi tanárképzés, tehát szaktanárképzés. Érdekes dolgok fordulhatnak itt elő. Ez gyakorlatilag mindegyik nemzeti kisebbségre vonatkozik.

A másik dolognak erősen aktuálpolitikai színezete van, de szeretném felhívni a Közoktatás-politikai Tanács figyelmét ennek a veszélyére. Két nappal ezelőtt miniszterelnök úr a

magyar-szlovák relációban úgy nyilatkozott, arra kérte Fico urat, vizsgálják meg a magyar oktatás helyzetét Szlovákiában, és ígéretet tett arra, hogy amennyiben lehetséges, a magyarországi szlovák oktatást is megvizsgálva segíti. Ennek van egy óriási hibája, ami nemcsak szépséghiba. A nemzetiségi oktatás nem kölcsönösségi alapon folyik. Ezt tudomásul kell venni - még egy miniszterelnöknek is. A szlovákiai magyar oktatás a szlovák állam feladata, a magyarországi szlovák oktatás pedig a magyar állam feladata. Itt az az érdekes dolog vetődik föl, hogy ha kinek erősebb és kinek gazdagabb az anyanemzete, anyaországa. Ezért merem itt most ezt elmondani, mert nem szlovák meg nem román nemzetiségű vagyok, hogy a magyarországi németek magyar állampolgárok, nekünk a magyar alkotmány alapján jár a német nyelvű oktatás olyan színvonalon, amilyen színvonalon a magyar gyerekeknek a magyar nyelvű oktatás jár itt Magyarországon.

Főként ezen a szinten még gondolatban sem merülhet fel az, hogy cserébe vagy ellentételezésként valósuljon meg ez a rész. Úgy gondolom, még a jelenlegi gazdasági helyzetben sem lehet ilyet kijelenteni.

A másik, hogy előtte talán nem ártott volna tájékozódni arról, hogy a nagyságrendek sem igazán egyeznek meg - noha itt már én követek el bakit, mert a nemzetiségi oktatás nem is nagyságrend kérdése. De hogy Magyarországon van összesen két középiskola, ahová jár egy-egy évfolyamon tizenvalahány gyerek, és az általános iskolába is néhány száz gyerek, ez nem azonos a szlovákiai magyar oktatással, de nem is vethető össze.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Én is köszönöm szépen. Következnek a nem állami, nem önkormányzati iskolafenntartók.

PAPP KORNÉL: Köszönöm szépen. Határozati javaslattal szeretnék élni, miszerint a Közoktatás-politikai Tanács nem támogatja a 2009. évi költségvetés tervezetéhez dr. Veres János által 2008. november 3-án beterjesztett módosítás oktatási fejezeteit.

Indoklasként annyit hadd mondjak az oldal nevében, hogy a helyzet abszurd, képtelen. Mi a tárgyalási alap a Közoktatás-politikai Tanács ülésén? Ez is szokatlan a magyar demokrácia történetében. Ugyanis van egy kormány által beterjesztett második verziója a költségvetésnek, amihez a pénzügyminiszter mint országgyűlési képviselő terjeszt be egy módosító indítványt, és most erről vitatkozunk, erről alkotunk véleményt, nem a kormány által beterjesztett második verzióról.

Abszurd a helyzet azért, mert a csatlakozó módosító indítványok beterjesztésének határideje - bár itt csütörtök hangzott el - kedd dél, azaz huszonöt perce lejárt. Annak tehát, hogy a Közoktatás-politikai Tanácsban elmélkedünk november 18-án, vajmi kevés jelentősége lehet. Ezért abszurd. Ha a miniszter tanácsadó testületének véleményére komolyan kíváncsiak lettek volna, akkor ezt több fázisban, korábban ki lehetett volna kérni.

Abszurd a helyzet azért, mert ha visszabontjuk a csoportnormatívát, a teljesítménymutatós rendszerből kiszámoljuk, hogy egy tanuló után a különböző évfolyamokon mekkora támogatás jut el az intézményekhez, akkor igen hamar kideríthető, hogy az évfolyamok döntő többségében a 2002-es szintet sem érjük el, miközben a villamos- és gázenergia ára 72 százalékkal emelkedett vagy a csatornadíj 87 százalékkal, a különböző tömegközlekedési tarifák átlagos emelkedése 74 százalék. Ehhez képest az oktatás az az ágazat, ahol pedig nem ágazati szinten, hanem egy intézmény gazdálkodása tekintetében nominálisan is kevesebből kell kijönni. Úgy hiszem, ez teljesen abszurd helyzet.

Egy azonban biztos. A tavalyi évben 25 milliárdos kivonás az oktatásból 8-10 ezer fő elbocsátását eredményezte. A magam részéről tehát teljesen megértem a szakszervezetek reagálását, mert a tavalyi példa nyilván elég súlyos következményeket jelezhet előre a 2009-es esztendőre.

Mennyi a kivonás? Mennyi az annyi? Ez megint abszurd, mert teljesen ellentétes számadatokat lehet hallani. Mindenesetre ami a pályázatok keretében szétsztható, azt én nem tudom szorosabban véve az oktatásfinanszírozás részének tartani, ott legfeljebb az oktatási intézmény vagy a fenntartó egy tranzit, egy csatorna, akitől a támogatások egy jelentős része máshová - azt nem mondom, hogy az oktatásból teljesen ki, de a holdudvarhoz - kerül. Ezt azóta állítom igen határozottan és merészen, ahogy a múltkor is jeleztem már, amióta 2,6 millió forintot nyertem pályázaton egy intézménnyel 8 fő 30 órás kiképzésére. Vajon hová vándorol ennek a pénznek a túlnyomó része? Ezért mondom, hogy ezeket nem tekintem az oktatásfinanszírozás központi elemének.

Történelemtanárként viszont emlékezni tudok valakire - és ez nem abszurd. Mert volt egy Klebelsberg Kunó nevezetű vallás- és közoktatásügyi miniszterünk, aki hasonlóan súlyos gazdasági helyzetben felismertette a kormánnyal, hogy az oktatásba miért kell befektetni. Visszasírom, hogy nincs Klebelsberg Kunó kaliberű oktatási miniszterünk, és úgy gondolom, hogy annak az oktatási miniszternek, aki nem tud az ágazatért hasonlóképpen helytállni, a tanácsadó testület egy tagjaként tanácsolni tudom, hogy a következtetéseit mindebből levonhatná.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az oldalon további vélemény jelzését nem látom. Kíván-e választ adni valaki a kérdésre a kormányzati oldalon?

CSILLAG MÁRTA: Egy mondatot a központosított előirányzatok természetéről. Egyrészt úgy érzékeltem, hogy a véleményekben folyamatosan keveredtek az uniós pályázatokról szóló vélemények és a költségvetési törvény központosított előirányzatai - különösen, ha megengedi, a diákolgalon érzékeltem ezt a disszonanciát, de talán most is. Itt két különböző dologról van szó. A központosított előirányzat csak célra használható, szigorú elszámolás és természetesen meghatározott igénylési rend alapján vehető igénybe.

Engedjék meg, hogy néhány mondatban reagáljak a szakmai oldal véleményére. Nagyon sok ellentétes véleményt kapunk az intézmények részéről. Sok esetben az intézményi szakmai szervezetek támogatják a központosított források jelenlétét a költségvetési törvényben, egész egyszerűen azért, mert azt mondják, hogy ez az, ami biztosan eljut az intézményig. Ez ugyanis nem alapszabály, hanem egy célra odaadott, elszámolásköteles támogatási forma, amely természetesen azt jelenti, hogy a fenntartó köteles a megadott feladatra fordítani. Nagyon ellentétes véleményeket hallunk tehát erről a dologról.

Érzékeljük egyébként az Oktatási Minisztériumban, a végrehajtásért felelős kollégáimmal együtt, hogy folyamatosan egyszerűsíteniünk kell ezeknek a normatíváknak az igénylési szabályait. Tettük is több esetben az elmúlt időszakban, sőt, volt, amikor egész egyszerűen csak egy létszámot kértünk be az adott intézményektől. Sőt, egy esetben megtettük, hogy még azt sem, csak egy adatlapot kellett elküldeniük az intézményeknek, és magukat a létszámokat a KIR-től kérte le az oktatásigazgatás, lévén, hogy amilyen adattal rendelkezünk, azon adatot még egyszer nem kérdezzük meg.

Igyekszünk - ezt tudom ígérni a munkatársaim nevében - ilyenformán előkészíteni ezeket a pályázatokat.

Néhány mondatot a komprehenzív iskola támogatásáról. Talán rosszul érthető a célja ennek a támogatási formának. Itt nem normatíváról van szó, hanem a szakmai szervezetek által egyébként nagyon határozottan megfogalmazott igényről. A fenntartó önkormányzatok által az utóbbi években végrehajtott intézmény-összevonásoknak, sok összetett intézmény létrehozásának voltak tanúi a szakmai szervezetek. Ezt a folyamatot, amit ilyenkor átélnek ezek a nevelőtestületek - már van neve a szakmában -, hogy rideg integráció, amikor a szakmai célok összehangolása nélkül történik intézmény-összevonás. Itt egy szakmai tartalomfejlesztésre különítettünk el nem nagyon sok forrást, de azt szeretnénk elérni, hogy azok a fenntartók, akik hasonló lépéseken gondolkodnak, vagy már meg is tették, gondolják át ennek a szakmai tartalmát is, a szakmai, pedagógiai tartalmát. Ez egy fejlesztési forrás, egy tartalmi fejlesztési forrás. Személy szerint, szakemberként én nagyon örülök neki, mert úgy gondolom, talán segíti azt a fajta gondolkodást, hogy az összetett iskola vagy a többcélú intézmény létrehozása nem csupán technikai meg gazdasági feladat, hanem szakmai-pedagógiai tervezési és fejlesztési feladat is. Ezt kívánjuk támogatni ezzel a nem túl sok forrással.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Géza, parancsolj!

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönöm szépen. Egyetlen szót ehhez a rideg integrációhoz. Ismereteim szerint a pedagógiai program készítése nem fenntartói hatáskör, hanem intézményi hatáskör, következésképpen a pedagógusközösségek közötti együttműködéstől függ. Mindaz tehát, ami ebben a fenntartókat negatívan érintené ebben a mondatban, iránytalan, tárgyaltan, hiszen a fenntartó ebben nem játszik szerepet. A pedagógusközösségek együttműködési készségétől lesz az integráció sima vagy rideg. De hogy ezt ki váltja ki, vagy hogyan váltódik ki ez az integráció, az kétségtelenül nem pedagógiai szempontú. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e az oldalaknak további reflexiójuk? *(Nincs ilyen jelzés.)* Akkor én annyit mondanék, hogy várom a szakszervezeti által ígért összefoglalt véleményt, amit ugyan szóban megismertünk, de a jegyzőkönyv részének tekintjük.

Elhangzott a szakszervezetek részéről egy határozati javaslat, de az előterjesztője időközben elment. Felvállalja az oldal, hogy előterjeszti? És van egy másik határozati javaslatunk a napirenddel kapcsolatban.

Ezzel kapcsolatban idéznem kell működési szabályzatunk azon pontját, amely szerint határozatokat öt oldal és minimum 15 fő jelenlétében lehet hozni. Ezért az a formalizált határozathozatal, ami a testületet jogként megilleti, nem teljesíthető. Ugyanakkor biztos vagyok benne, hogy a Közoktatás-politikai Tanács véleményére mind a tárca, mind a kormány feltétlenül kíváncsi, és nekünk mellékelnünk kell mindenféle dokumentumokat, hogy a testületekben milyen vélemény fogalmazódott meg a költségvetéssel kapcsolatban, függetlenül attól, hogy formalizált vagy egyéb módon megfogalmazott véleményről van szó.

Én tehát továbbra is azt mondom, hogy szavazás nélkül hallgassuk meg, illetve alakítsuk ki...

PAPP KORNÉL: Ügyrendi kérdésem lenne!

ELNÖK: Tessék!

PAPP KORNÉL: Szeretném megkérdezni, hogy a kormányzati oldal hány fővel vesz részt a munkában.

ELNÖK: Kérem, hogy az oldalak szóvivői tegyék föl a kezüket. *(Jelentkeznek.)* Megállapítom, hogy öt oldalnál több van jelen.

Most azt kérném, hogy a tanács tagjai tegyék föl a kezüket. *(Jelentkeznek.)* Ez tizennégy fő.

PAPP KORNÉL: És te magad?

ELNÖK: A tárcát Márta képviselte. Én a titkársági feladatokat látom el.

PAPP KORNÉL: Oldalanként négy fő lehet...

ELNÖK: A kormányzati oldal kivételével négy fő lehet, plusz tárcánként egy-egy képviselő.

PAPP KORNÉL: Akkor milyen alapon elnököl az elnök úr?

DR. SÁSKA GÉZA: Ha az elnök úr megnézi az szmsz-t, kiderül, benne van, hogy a titkárság...

ELNÖK: Tanácskozási joga van, de nem szavazati joga.

Hangsúlyoznám, azt adtam elő, hogy ugyanúgy kezeljük ezt a megfogalmazott határozati javaslatot, mint a formalizáltat, de ne mondjuk már ki az szmsz-szel szemben, hogy ez rendesen született határozat!

KESZEI SÁNDOR: Nem vagyunk határozatképesek.

ELNÖK: Finoman fogalmazva erről van szó.

DR. SÁSKA GÉZA: Bocsánat, megnézhetem azt az szmsz-t? Nem emlékszem... *(Közbeszólások, zaj.)* Ebből az szmsz-ből világos, hogy a titkárság nem tagja a Közoktatás-politikai Tanácsnak, ennek következtében, ha nem tagja, akkor ez az ülésvezetés is nehéz...

ELNÖK: Jelentsetek föl akárhol!

PAPP KORNÉL: Illegális vezetés!

KESZEI SÁNDOR: Módosítsuk!

ELNÖK: Ahhoz meg húsz fő kell.

DR. SÁSKA GÉZA: A kormányzati oldalnak hét képviselője van: a kormányzatot képviselő oktatási miniszter, az oktatásban érdekelt minisztérium vagy országos hatáskörű szerv egy-egy delegált, összesen hét képviselője. Fel van sorolva.

A határozatképességhez a szavazás időpontjában jelen lévő oldalak és a delegáltak száma alapján... Öt oldal és tizenöt fő jelenléte szükséges. Világos, hogy ebbe bele kell számolni a kormányzati oldal delegált képviselőit is, tehát a Belügyminisztérium, a Földművelési és Vidékfejlesztési...

ELNÖK: Mindig felülírja a minisztériumokról szóló törvény, ahányszor változik.

DR. SÁSKA GÉZA: Van egy szmsz-ünk. Ezzel szemben lehetett volna törvényességi meg minden egyéb kifogással élni. Én nagyon kérem a titkár urat, miután benne van az, hogy nem lehet a titkár úr ennek az elnöke az szmsz szerint - nem arról van szó, hogy mi a teendő, hanem az érvelési rendszerről beszélek. Ha nem lehet, akkor tisztelettel kérem, hogy más joghiányokra ne tessék hivatkozni.

Az szmsz-ünk szerint a jelenlévőkben a delegáltak benne vannak, tehát a társmisztériumok képviselőit is tessék szíves lenni beleszámolni.

ELNÖK: Bele vannak számolva!

DR. SÁSKA GÉZA: Akkor így van.

KESZEI SÁNDOR: Vedd át a levezető elnöki szerepet!

DR. SÁSKA GÉZA: A kormányzati oldalról bárki átveheti.

KESZEI SÁNDOR: De ez így legyen akkor! Ez ügyrendi kérdés. Fölvetette az önkormányzati oldal - így legyen!

ELNÖK: Van-e valakinek javaslata arra, hogy engem most leválassatok?

KESZEI SÁNDOR: Ez egyértelmű! Nem azért, mert le akarunk váltani, hanem mert vagy alapszabály szerint megyünk, vagy nem. Most kiderült. Megköszönjük, hogy levezetted, mert valakik nem vállalták, de most fölvetődött mint jogsértés, mint ügyrendi kérdés, ezért azonnal át kell adni az új soros elnökjelöltnek.

DR. SÁSKA GÉZA: Nem soros. A kormányzati oldalon belül bárki.

DR. DOBOS KRISZTINA: Két határozati javaslat volt. Én azt kérem, hogy akkor ezeket olvassuk föl, írjuk alá, hogy az oldalak közül ki az, aki támogatja, és ezzel zárjuk le. Azt gondolom, most nem formalitásokról kellene vitatkoznunk, ennél a költségvetés sokkal komolyabb dolog.

István, én azt kérem, legyen szíves felszólítani, mert volt a szakszervezetnek és volt a nem önkormányzati oldalnak - ha még fenntartják. Ez tárgyaljuk meg, és jelezzük, hogy ki támogatja.

ELNÖK: Kecse és káposzta elven én lemondok elnöki funkciómról, és Csillag Márta veszi át, mint a kormányzati oldal szóvivője.

(Az ülés vezetését Csillag Márta veszi át.)

ELNÖK: Köszönjük szépen. Segítséget szeretnék kérni, hogy a két határozati javaslatot felidézhessek.

Az egyiket, ha jól emlékszem, Papp Kornél úr tette.

PAPP KORNÉL: A Közoktatás-politikai Tanács nem támogatja a 2009. évi költségvetés tervezetének dr. Veres János által 2008. november 3-án beterjesztett módosítás oktatási fejezeteit.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mindenki értette? Szavazásra teszem fel a kérdést...

KESZEI SÁNDOR: A másikat nem hallgathatjuk meg?

AMBRUS ISTVÁN: Az elhangzottak sorrendjében visszafelé kell foglalkozni a határozati javaslatokkal, és meg kell nyitni a vitát.

DR. DOBOS KRISZTINA: De jó lenne a másikat is meghallgatni, mert összefüggenek.

AMBRUS ISTVÁN: Akkor idézzük újra a másikat is, jó!

ELNÖK: Kérem, hogy idézzük föl a másik határozati javaslatot is.

SZABÓ ZSUZSA: A Közoktatás-politikai Tanács a 2009. évi költségvetési törvénytervezet és annak módosítására vonatkozóan megállapítja, hogy az számos kérdésben bizonytalanná teszi a közoktatási intézmények működési feltételeit. A tanács nem fogadja el a normatívák, illetve a teljesítménymutatók csökkentését, mert ezek az intézkedések nemcsak a pedagógusok, hanem a közoktatás valamennyi szereplője számára hátrányosak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két, egymásnak ellentmondó határozati javaslattal találkoztunk. *(Közbeszólások.)* Részben ellentmondó, illetve talán azt mondhatnám, hogy egy általános és egy kifejtő. Megnyitom a vitát a két határozati javaslatról.

DR. DOBOS KRISZTINA: Össze kellene vonni a kettőt.

PAPP KORNÉL: Valószínűleg épp távol voltam, amikor ez így szó szerint elhangzott, de a magam részéről támogatni tudom a szakszervezeti oldal előterjesztését, és visszavonom a sajátomat. Javaslom annak elfogadását.

ELNÖK: Egy határozati javaslattal rendelkezünk, a szakszervezeti oldal határozati javaslatával.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Egy bejelentést szeretnék tenni: a szakmai oldalt ebben a vitában és a szavazásban Dobos Krisztina képviseli.

ELNÖK: Tudomásul vettük, és megnyitom a vitát. Van-e hozzászólás a határozati javaslat tervezett szövegéhez? Kívánja-e valaki módosítani? *(Nincs ilyen jelzés.)* Akkor szavazásra teszem fel a kérdést.

AMBRUS ISTVÁN: Kérem, hogy amelyik oldal egyetért a felolvasott szöveggel - ugye, nem kell megismételni -, annak a szóvivője szavazzon! *(Szavazás.)* Öt igen. Ki nem ért egyet? *(Szavazás.)* Egy. Tartózkodott-e valaki a szavazástól? *(Szavazás.)* Kettő...

DR. SÁSKA GÉZA: Van egy kisebbségi vélemény, amelyik nem ért egyet a tartózkodással.

HELTAI MIKLÓS: Mi MÖSZ-ként támogatjuk a szakszervezet javaslatát.

KESZEI SÁNDOR: Most oldalak vagy személyek?

ELNÖK: Oldalak szavaztak.

DR. SÁSKA GÉZA: Az oldal tartózkodott, de a kisebbségi véleményt nyilvánvalóvá kell tenni. Ez hangzott el.

ELNÖK: Ezzel az első napirendet lezárjuk, és rátérünk a másodikra.

A Közoktatás-politikai Tanács mai második napirendje: Javaslat a felsőoktatási intézmények felvételi eljárásairól szóló 237/2006-os kormányrendelet módosításáról. A kormányoldalt a vitában és az előterjesztésben az Oktatási Hivatal elnöke, Bakonyi László úr képviseli.

BAKONYI LÁSZLÓ: Köszönöm szépen. Üdvözlöm a tisztelt Tanács tagjait - ismét. A felsőoktatási intézmények felvételi eljárásáról szóló kormányrendelet immár sokadik módosításáról beszélhetünk - és meg kell mondanom, hogy még lesz, várható. Az idén már volt egy olyan kör, ahol az eljárási szabályok módosultak, most a 2009. évre vonatkozó eljárási és egyéb szabályok, és lesz még később a pontszámítással, érettségivel, hasonlókval összefüggésben egy módosító javaslat, ami készülöben van.

A jelenleg előterjesztett javaslat alapvetően eljárási szabályokat pontosít, illetve két érdemi, tartalmi kérdést érint, amit kiemelnék: a minimálisan elvárt felvételi pontszám kérdése, illetve a felvételi eljárásért fizetendő díj a jelentkezők részéről. Ez utóbbi esetében a 2006-ban megállapított 9 ezer forintról 2009-re vonatkozóan egy 10 ezer forintra történő emelésre tett javaslatot a minisztérium, tehát három év elteltével kerül sor egy körülbelül 10 százalékos emelésre. Azt gondolom, mindenki számára látható, hogy még így is infláció alatti díjemelésről beszélhetünk.

A másik kérdés a felvételi pontszám minimális mértéke, ami szükséges a bejutáshoz. Az elmúlt hónapban megfogalmazódott a Rektori Konferencia elnöksége részéről egy olyan javaslat, ami majd a mai ülésükön lesz végleges, hogy valóban ilyen formában javasolják és támogatják-e a 200 pontra emelést. A tervezetbe már beépítettük annak érdekében, hogy erről valóban

megindulhasson a vita. Ennek a hatásáról el kell mondanom, hogy az elmúlt évben fölvetett körülbelül 90 ezer hallgató közül 2500 olyan személy volt, aki nem érte el a 200 pontot, és felvételre került. Ebből 836 volt, aki az államilag támogatott képzés esetében nem érte el ezt a ponthatárt, a többi költségtérítéses. Az 1700 nagy része pótfelvételi eljárásban került felvételre. Hogy esetleg egy meglepő adattal is szolgáljak, a 2500 kétszáz pont alatt felvett hallgatónak az ötöde gazdaságtudományok képzési területre került felvételre - ahol a legnagyobb túlképzés jelentkezik jelen pillanatban az országban -, tíz százalék társadalomtudományi területre, és a többi képzési területen oszlik meg a többi hallgató.

Tény és való, hogy bizonyos képzési területeken - műszaki, természettudományi, informatikai - ez érzékenyebb kérdés, de ezek a területek is támogatják az emelést. Mondhatni, nem értjük, hogy nyáron miért nem éltek a magasabb ponthatár lehetőségével.

Még két adatot hadd mondjak! A 200 pont alatt lévő hallgatók között nincsen halmozottan hátrányos helyzetű. Egy sem. Közülük mindenki magasabb pontszámmal került be a felsőoktatásba, tehát ezt a kört nem érinti semmilyen formában ez az intézkedés.

Még egy szemléltetést mondanék: ennek a 2500 főnek körülbelül a fele nappali tagozatos, a többi esti, levelező és távoktatásban tanuló hallgatót jelent.

A 200 pontról annyit: ez azt jelenti, hogy ha valaki a két megadott érettségi tárgyból 50 százalékos eredményt ér el, akkor teljesítette a 200 pontos felvételi pontszámot.

Azt is megnéztük, hogy ha valaki minden tantárgyból mindig kettes, és a kettes minimumszintjét teljesíti az érettségien, tehát azt a bizonyos 20 százalékot, akkor 100 pontot ér el a felvételin. Ehhez lehet viszonyítani egyébként.

Felvezetésnek szerintem ennyi, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szeretném megkérdezni, hogy összevonhatjuk-e a kérdéseket és a véleményeket, hogy haladjunk. Van-e valakinek ellenvetése? *(Nincs ilyen jelzés.)* Akkor megnyitom a vitát. A szakmai oldalé a szó.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönjük szépen. Először két általánosabb megjegyzést tennék, utána egész konkrét részletkérdésekre térnék rá.

Az első az anyag formájához kapcsolódik, ahhoz, ahogy megkaptuk. Ez nem az első eset, hogy ezt jelezzük, elmondjuk. Ez ügyben nem is arra gondolok, hogy írásos és e-mailes anyag - mert az egy külön kérdéskör lehetne, és hogy mikor kapjuk kézhez az anyagokat -, hanem arra, hogy szerencsés lett volna például ebben az esetben, ha a vezetői beszámolót, indoklást is megismerhettük volna. Akkor a felkészülés a mai ülésre nyilván még szélesebb körű és alaposabb lehetne. Ezt inkább tanulságként mondom, a továbbiakra.

Az anyagra térve, szakmai szempontból általános megjegyzésünk - egy-két fél szó közben ugyanerre utalt -, hogy számos olyan megjegyzés, vélemény, állásfoglalás hangzott el már a korábbiakban is - és ezeknek a fontosságára szeretném felhívni a figyelmet -, amely a szakmai színvonal megóvásáért emelt szót az egyetemekre, főiskolákra, a felsőoktatási intézményekbe bekerülő diákok, hallgatók körében.

Hogy két állásfoglalásra, illetve döntésre is utaljak: most, ősszel, a Történelemtanárok Országos Konferenciája ajánlásában kiemelten is a szakmai színvonal megóvására, fontosságára hívta fel a figyelmet, illetve a közelmúltban, ahogy talán a tanács minden tagja tudja, a Magyar Rektori Konferencia is kiemelten foglalkozott ezzel a kérdéssel.

És akkor most egészen konkrét részletkérdésekre térnék át.

Kérdésként vagy javaslatként vetném föl, hogy a 12. §-ban konkrét összegek szerepelnek díjként, amelyet például a felvételi eljárás díjaként be kell fizetni. Értem én, hogy ez mindenkinek egyszerűbb, ha itt egy-egy összeg, ráadásul kerek szám jelenik meg a jogszabályban. De vajon célszerű-e, hogy jogszabályban összeg jelenjék meg, nem volna-e célszerű más gyakorlathoz igazodva valamiféle viszonyszámot betenni, a minimálbérhez vagy valamihez viszonyítani? Kimondottan csak azért, mert ez jogszabályi kérdés. Az esetleges változtatásnál jogszabály-változtatásra mindenképpen szükség van. Nem mondom, hogy mindenképpen így van, mert ha úgy vesszük, akkor talán garantálhatja, hogy ezek az összegek sokáig nem fognak változni, de a problémát végiggondolásra fölvetem. Ezt jogtechnikai megjegyzésnek gondolom.

A másik viszont abszolút szakmai és tartalmi kérdés. Az 1. számú mellékletben található többek között a pályaalalmasságra való utalás. A felsorolásban általam és általunk nagyon is támogatottan - erre már többször utaltunk - a pedagógusképzés is úgy jelenik meg, mint ahol a pályaalalmasság vizsgálható a felvétel során. Ez önmagában igen-igen támogatandó, mégis van egy kérdés. Itt van ez a -hat/-het. Ez úgy értelmezendő-e, hogy joga van az intézménynek szervezni, de nem köteles? Mert én ezt így tudom értelmezni. Megfontolandó lenne annak végiggondolása, hogy ez ne jogként, hanem egyfajta feladatként jelenjék meg. Ez mindenképpen a szakmaiságot szolgálhatná. Ennek a feltételrendszerét nyilván meg kell teremteni. Megjelenik az egészségügyi alalmasság kérdése is, de elsősorban a pályaalalmasságra vonatkozik a kérdés.

Ha megnézzük a 2. számú mellékletet, a bevételek és kiadások között látjuk azt a tételt is, amelyre Dobos Krisztina korábban példaként utalt. Akkor azt mondta el - azért mondom, mert elnök úr akkor ezt még nem hallhatta -, hogy miközben igen nehéz megszorításokat kell az egész ágazatnak elszenvedni - a tizenharmadik havi bérektől kezdve hosszasan sorolhatjuk az egyes tételeket -, vajon ezek az egyes tételek itt mind szükségesek-e, és egész konkrétan, nevesítve hangzott el, hogy vajon tényleg szükség van-e például egy ilyen kiadásra, mint a PONT Ott Parti. Ha igen, érdekes volna akár konkrétan is hallani, hogy ez mit takar, mit jelent vagy miért szükséges. A konkrét példa mögött nyilván annak a felelősségére kívánja az oldal felhívni a figyelmet, hogy különösen költségvetési - finoman fogalmazva - megszorítások idején különösen ügyelni kell arra, hogy az egyes kiadási tételek tényleg garantáltan megalapozottak legyenek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót a szakszervezeti oldalnak. Kíván élni vele? *(Nem.)* Akkor a szülői oldal következik.

KESZEI SÁNDOR: Igen, számunkra kardinális kérdésről van szó. Mindjárt egy szakmai dologgal kezdeném. A 8. §-on belül a jogszabály 20. §- (1) bekezdésének e) pontjáról van szó. Legfeljebb az Országos képzési jegyzékben szereplő emelt szintű vagy felsőfokú szakképesítésért, illetve érettségi vizsgát követően megszerzett technikus képesítő bizonyítványért van többletpont. Ilyen, hogy technikus képesítő bizonyítvány, én nem tudom, hogy most létezne. Lehet, hogy régen volt... *(Ambrus István: Az enyém még érvényes.)* ...és az még érvényes, de én betenném ide akkor a ráépülőt, amikor a gyerek elvégez még egyet. Ugyanaz, mint a technikusképzés, most egy ráépülő szakképzésben vesz részt. Ezt ugyanúgy honorálnám többletponttal, mert ugyanazt jelenti. A technikusképzés csak egy szakképesítés elnevezése.

Kezdem a 10 ezer forinttal. Teljesen irreális, logikátlan. Pontosan arról van szó, amit mondtunk, hogy a költségek áthárítása a tanulókra és a szülőkre. Ez a pénz akkor volt érvényben, amikor még a felsőoktatási intézmények tartották a felvételi vizsgát. Akkor volt ennek egy értéke, és azt próbálta a kormány honorálni, mondván, hogy ezek ott ennyi mindent dolgoznak, adjunk nekik - akkor 3600 forint volt. Már ez ellen is tiltakoztunk, mert utána ahányszor jelentkezett, annyiszor többet kellett fizetni, nem volt ez a négyes, amit most sikerült ide bekevernünk.

A javaslatom és a kérdésem is az, hogy én ezt a 10 ezer forintos felvételi eljárási díjat irreálisnak tartom. Még azt is merném mondani, hogy nem dolgozik meg érte senki, osztozkodik rajta az Educatio meg a felsőoktatási intézmény. Nem tudom, mit csinálnak, amikor a gyerek beviszi a bizonyítványát és fel van véve.

Összehasonlításként nézzük meg a középfokú felvételi eljárást, ami ugyanilyen: nem kérnek egy fillért sem. Miközben ez a pénz összesen nem tudom, hány milliárdra jön ki, a középfokú beiskolázást 150 millió forintból megcsináljuk, mindenféle hozzáadott akármilyen feladatokkal együtt, tökéletesen. A lényeg, hogy annak idején mi vettük át a felsőoktatási felvételi eljárás rendjét, szabályait, és betettük a középfokú oktatásba. Nem kérünk - nem is kérhetünk - érte egy fillért sem, de nem ez a lényeg: 150 millióra kerül. Miért kell ugyanennyi gyerekhez - sőt, még annyi sem, mert csak 90 ezer gyerekről van szó, ott meg 100 ezren felül van a 6-8 osztályosokkal együtt - 10 ezer forintot? Mert ugyanazt a rendszert működtetjük? Miért nincs ez benne a felsőoktatási intézmény költségvetésében? Még plusz pénzt is kérnek, és ezen osztozkodnak, tehát elteszik, de nem tudjuk, hogy mire. Azért, mert azt fogja mondani, hogy „Föl vagy véve”? Annyit fog csinálni, hogy elismeri, és azt mondja az Educatiónak, illetve beüti, hogy föl van véve. Nem tudom, most fel van-e sorolva, hogy mire használhatják föl. Itt már nem látom benne, tehát mehet akár bérre is. De ez milliárdos dolog! Nem tudom, jól számolok-e.

Én tehát ezt nem kívánom támogatni, és szavazásra szeretném föltenni. Vagy legyen annyi, amennyibe valóban kerül. De hogy ezzel még jövedelemhez jussanak, amiből lehet felújítást csinálni a felsőoktatási intézménynek - mert föl van sorolva, hogy mire lehet még fölhasználni! Hát nehogy a jelentkezők fizessék ki! Van a felsőoktatási intézményeknek is költségvetésük. Mire föl adunk nekik pluszpénzt? Nem beszélve arról, hogy a felsőoktatási intézményeknek kötelező bevételt írtunk elő a költségvetésben. Ez is abba tartozik bele? Nagy nehezen kikerült a tandíj, most meg bejön egy tízezer forintos felvételi? És ezt még fokozni is lehet, mert ha még egy szakra jelentkezik, még megemelik iksz összeggel.

Honnan van akkor például a felsőoktatási intézménynek tartaléka? 25 milliárd tartalékkal rendelkeznek a felsőoktatási intézmények. Hát ilyen pluszbevételekből! Nem kell érte semmit csinálni, csak benyomni a számítógépbe, és felvenni. Ez volt az egyik kérdés, amit szavazásra is kívánok bocsátani, és mi nem fogjuk támogatni. Illetve úgy támogatjuk, hogy a költségeknek megfelelő, és ne használhassa fel a felsőoktatási intézmény mindenfélére.

A másik a 200 pont. Most hallottuk, hogy 2400 főt érint ez a kérdés. Ezért megváltoztattunk egy rendszert. Logikus lenne, hogy az oktatás minősége növekedjék - mert arról lenne szó -, de én nem így gondoltam megoldani, hogy kiválogatjuk a gyerekeket. Mi úgy gondoltuk, hogy a felsőoktatási intézményekben, például a pedagógusképzésben, lecserélik az összes pedagógust, lecserélik a tanterveket, és teljesen új tanterveket dolgoznak ki, és egy teljesen új, minőségi koncepcióval jönnek elő. Azzal, hogy én a gyerekek előírom, nem mehet oda, csak kétszáz pont fölött, nem változik az oktatás minősége a felsőoktatási intézményekben. Azért nem támogatjuk, mert eleve nem támogatjuk azt, hogy más az érettségi bizonyítványhoz adott pontszám. A felsőoktatási intézmény mire föl találta ki ezt, hogy ő egy teljesen más

rendszerben értékel? Hogy lett az, hogy az érettségi, a 100-as rendelet és a felsőoktatási felvételi így eltér egymástól? Szerintem ez önkényes, ésszerűtlen és sérti a gyerekek méltóságát - akár az alkotmányt is. Mondom én, de nem biztos, hogy ez így van.

Azt javasoljuk tehát, hogy vagy valós legyen ez a szám, hogyha minőséget akarunk, de akkor nem 200 pont, hanem 300. Azért nem értem, mert a Rektori Konferencia tiltakozott ellene évekig, most meg ő állt elő ezzel. Akkor is nagyobbat kellene lépni, és akkor mi történne: a műszaki egyetem még jobban kiürülne, a kis egyetemek meg tönkremennének. Ennek így semmi értelme.

Tehát tiltakozunk az ellen, hogy a százalékszámítás felett még vannak jegyek. Nincs. Hogy néz az ki, hogy a gyerek kap egy ötöst, és azt mondják neki, hogy te egy 83 százalékos ötös vagy, te meg 89 százalékos ötös, és a felsőoktatás e szerint veszi föl a gyerekeket. Itt az történhet, hogy egyszerűen az iskola úgy dönt, hogy két százalékkal följebb viszi a gyereket - már mindegy, hogy azt mondom, 80 százalékos ötös vagy, vagy 86 százalékos -, tehát nem differenciál, majd megteszi az egyetem. És akkor 200 pont fölött lesz az összes gyerek. Hamis. Ha a Rektori Konferencia kitalálta, ha ennek van koncepciója, és a minisztérium azt mondja, hogy ezzel tudja a felsőoktatás minőségét javítani, akkor legyen.

Még egy problémám van, amit fölvetettek a felsőoktatási hallgatók: a felsőoktatási intézményekben a pedagógusoknak van kötelező óraszámuk? (*Bakonyi László: Van.*) Mennyi? Hat óra?

BAKONYI LÁSZLÓ: Tizenharc, huszonkettő, tizenkettő. Benne van a felsőoktatási törvényben.

KESZEI SÁNDOR: Akkor köszönöm szépen, csak kérdés volt. Még ez lett volna, hogy azért egységesíteni kellene. Én tudok 6 meg 8 órát is - biztosan van szakmai oka, tehát ebbe nem szólok bele. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Egy kérésem lenne: mire a vélemények végére érünk, szó szerint fogalmazza meg határozati javaslatát, hogy a tanács tudja véleményezni.

DR. SÁSKA GÉZA: Ügyrendi javaslatom van. Tisztelt Közoktatás-politikai Tanács! Lassan elfogyunk, ezért azt javaslom, hogy a tanács válasszon konzultációs formát, hiszen határozatot nem tudunk hozni. Tehát akinek e témában véleménye van, természetesen elmondhatja, folytatjuk, de javaslom, hogy a tanács formális működését fejezze be. És ennek a konzultációnak a vezetését a titkárság épp úgy elláthatja, ugye, mint bárki más. Ezt javaslom. Tettem egy gesztust.

ELNÖK: Volt tehát egy ügyrendi javaslatunk.

KESZEI SÁNDOR: Pillanatnyilag a Közoktatás-politikai Tanács határozatképes. Nem tudom, miért lenne értelme azt mondani, hogy nem vagyunk határozatképesek és ne szavazzunk. Egyelőre hét oldal van jelen. Nem ezt mondja a szabályzat?

DR. SÁSKA GÉZA: A javaslatom úgy szól, hogy a Közoktatás-politikai Tanács fejezze be működését, és alakuljon át konzultációs testületté, már úgy értem, hogy konzultációs formában folytassa.

AMBRUS ISTVÁN: Tökéletesen igaza van Gézának, de ez már másfél órája így van.

KESZEI SÁNDOR: Határozatképesek vagyunk: öt oldal megvan és megvolt. Nem ezt írja?

ELNÖK: Az oldalak számával rendelkezünk, a szükséges létszámmal nem.

DR. SÁSKA GÉZA: Tettem egy javaslatot, kérném az elnök asszonyt...

AMBRUS ISTVÁN: Hogy a többség áll mögé, az nagyszerű, mert tudjuk kezelni a véleményt, amikor elmondjuk. A kormányrendeletet nem lehet úgy felküldeni a tárcától a kormányhoz, hogy nem tartalmazza a társadalmi szervezetek vagy az egyeztetési folyamat résztvevőinek véleményét. Ez jogszabályi kötelezettsége a tárcának. Hogy formalizáltan vagy informálisan fogalmazódtak meg azok a gondolatok, részletkérdés. Az tény: tizenöt fő szükséges ahhoz, hogy formalizált határozatot hozzon a testület.

KESZEI SÁNDOR: Úgy van, hogy „...és öt oldal”? *(Többen: Igen.)*

ELNÖK: Egyetértünk, ugye? *(Egyetértő bólintások.)* Akkor visszaadtam az elnöklést.

(Az ülés vezetését Ambrus István veszi át.)

ELNÖK: A Géza javaslata pedig arról szól, tegye fel a kezét az az oldal, amelyik ehhez a napirendhez még véleményt kíván fűzni. *(Jelentkeznek.)* Akkor folytatni kell a munkát.

A szülői oldal befejezte. Következik a diákoldal.

FÁBIÁN TIBORNÉ: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is a felvételi eljárás díjához szeretnék hozzászólni. Én is irreálisnak tartom az alapeljárás 10 ezer forintos díját, annál is inkább, mert három felvételi kérelem benyújtására ad lehetőséget, amiből ha átlagot vonunk, az 3300 forint, tehát drágább, mint ha azt követően a további jelentkezéseket tekintjük. Én megfordítanám ezt a tendenciát, tehát az alap felvételi eljárásban biztosítanék olcsóbb eljárási díjat, a továbbiakat tenném drágábbá. Azt hiszem, logikusabb lenne.

És még egy kérdésem volna. Nem értem, szeretnék választ kapni. Jelentősen módosul a befolyó jelentkezői befizetésekből a pénzeszköz-átadás az intézményeknek és a kht.-nak - a kht. javára. Mi ennek az oka?

És egyetértek a szülői oldallal abban, hogy a felvételi eljárás díja irreálisan megterheli a tanulókat, illetve a szülőket. Köszönöm.

ELNÖK: Az önkormányzati iskolafenntartók következnek.

DR. SÁSKA GÉZA: Köszönöm szépen. Előbb mondjuk a véleményünket, utána a MÖSZ elmondja a maga véleményét.

Először is a pénzről, a díjakról egy általános népi bölcsességet szeretnék felidézni, nevezetesen, hogy a kapott ecet mindig édesebb, mint a vett méz. *(Derűltség.)*

Ami viszont aggályos, noha közvetlenül nem önkormányzati, csak áttételesen, az a 7. §-ban, ami az egészségügyi vizsgálat, pályaalkalmassági és gyakorlati vizsgálat. Itt két javaslatunk van, ami a dolog normatív vagy demokratikus kezelésében nagyon lényeges. Az egyik: hogy a felsőoktatási intézményi szabályzatban meghatározott módon, az helyes, csak hogy itt normatív módon kellene meghatározni, tételesen, hogy mi micsoda. Nevezetesen szűkíteni javasoljuk ezeknek az értelmezési körét. Hiszen hogyha diákokról van szó, és hogyha a felvételi bizottság értelmezési hatásköre nagyon nagy, akkor ennek a fellebbezése vagy a jogorvoslata nagyon nehezzé válik. Normatív módon határozzák meg, hogy mik az egészségügyi vizsgálatok kritériumai, aminek megfelelően a „megfelelt-nem felelt meg” jelenik meg.

És van egy másik, amit fölvetnénk: a pályaalkalmassági vizsgálat. Ennek természetesen van egy fiziológiai része, ami nem egészségügyi. Például énektanároknál elemi pályaalkalmassági feltétel, hogy tudjon énekelni. Az viszont, hogy a gyerek iránti vonzódása, gyermekszeretete, mint a pedagóguspályának része - vagy, ha úgy tetszik, az orvosi pálya iránti elkötelezettsége - milyen fokú, az rendkívül aggályos. Ráadásul ezeknek a jóslóereje rendkívül alacsony. Ezért azt javasoljuk, hogy a pályaalkalmassági vizsgálatra fiziológiai, nem lélektani területen legyen lehetséges.

A másik egy fogalmazási - vagy még valószínűbb, hogy olvasási- gyengeség. A 8. § (1) bekezdését végigolvasva azt láthatjuk, hogy a felsőoktatási intézmény szabályzatában akkor kell figyelembe venni, hogyha ezeket a tételeket tartalmazza, nem ezt meghatározza. Hogyha a felsőoktatási intézmény ezt még értelmezheti. Mert ha nem értelmezheti, akkor nem meghatározza, hanem azt mondja meg, hogy ezek közül mit tartalmaz. Hogyha értelmezheti, akkor az adható pontok maximumát kell nyilván szabályozni, ha meghatározhatja, akkor az a) pont esetében 1-től 10-ig dönthet a 10 pontról.

Az első egy fontos demokratikus elem, a másik sokkal enyhébb észrevétel.

Köszönjük szépen, és most a MÖSZ következik.

HELTAI MIKLÓS: Csupán három mondat, amire az jogosít föl, hogy a negyvenhatodik tanévetem kezdem gimnáziumban. A legokosabb gyerekek mindig az OKTV-n tűntek ki, és annak volt a versenyek között e legnagyobb rangja - a legnagyobb pedagógiai motivációs ereje meg annak, hogy azokat felvételi nélkül vették föl. Itt látom, pontszámra számítják át: 80 pont. Ha nem ellentétes az egész koncepcióval, én benne hagynám az automatikus felvételt. Ha lehetne, ezt egy öreg gimnáziumi tanár javasolja.

Egyetértek azzal, amit Keszei Sándor barátunk elmondott, de különösen bántó, amikor a mesterkurzusra még külön pénzt kell fizetni. Hát egyazon intézmény hallgatója, akkor tessék továbbfejleszteni a rendszert, kiterjeszteni a középiskolákra, a nyolcosztályos gimnáziumokra, amikor a gyerekek felsőbe felvételiznek, akkor felvételizzenek, és fizessenek díjat. Ha az a cél, hogy mindenért pénzt szedjenek, akkor sok mindent ki lehet még találni.

Végezetül pedig ez a 200 pont... Nehéz lenne kifogásolni, bár ez azt jelenti, hogy erős kettessel már be lehet kerülni, gyenge kettessel még nem. Az akkreditációt megváltoztatni, és megriktítani rendszeren a felsőoktatási intézményeket, ez a lépés nehezen spórolható meg egy idő után.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ha az oldal befejezte, a kisebbségi önkormányzatoké a szó.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Nagy érdeklődéssel hallgattam a kollégák hozzászólását, ugyanis az egész folyamatban több oldalról is részt veszek: egyrészt mint érettségi bizonyítványt

aláíró igazgató, aztán mint érettségi bizonyítványt aláíró érettségi elnök, az utóbbi időben pedig elég gyakran megkért dolgozatjavító vagy felülbíráló. Nagyon veszélyes területre tévedtünk. Abban a pillanatban, amikor a gyerek megkapja az érettségi bizonyítványát, abba elég sok minden bele van írva, többek között az, hogy őt ez jogosítja felsőoktatási intézménybe való jelentkezésre. Nem az érettségi bizonyítvány tanúsítja a középiskola befejezését, hanem a középiskola végén, amikor befejezte a negyedik vagy ötödik évfolyamot, kész, befejezte. Felmerül az, hogy egyáltalán mi ez az érettségi bizonyítvány. Egy olyan papír, amit azért kell megszerezni, hogy tovább tudjon vele tanulni felsőoktatási intézményben? A középiskolai végzettség lezárása tulajdonképpen a tanulmányi értesítő.

A másik ezeknek a pontszámoknak a misztifikálása. Itt jön, hogy én aláírok olyan érettségi bizonyítványokat is, amelyekbe valahonnan, általam soha nem látott iskolából, bizottságtól kapok egy kis cetlit, egy tanúsítványt, hogy a gyerek ilyen és ilyen módon, ennyi pontot kapott. Tehát sem ellenőrizni, sem visszakérdezni nincs módom, köteles vagyok elfogadni.

A másik ennél még komplikáltabb: a középszintű érettségi. Az iskolák között óriási különbségek vannak, és ott van egy szóbeli ötven pont, amivel el lehet játszogatni. Gyakorlatilag hogy itt most 200 pont, úgy gondolom, nem volna szerencsés így eldönteni. Az érettségi bizonyítvány értékét továbbra is meg kellene tartani, tehát inkább talán azt mondanám, hogy az érettségi színvonalát kellene megemelni, magának az érettségi bizonyítvány megkapásának a kritériumait kellene megváltoztatni. Az érettségien az elérhető pontszámot, illetve magának az érettségi bizonyítvány megkaphatóságának a léccég kellene följebb vinni, és abban a pillanatban megoldódna az egész probléma. Nem kellene félni attól, hogy az érettségien - hát igen - legyen akár 10-20-30 százalékos bukási arány is. Ez egyrészt visszajelzés az iskolának, nagyon erős visszajelzés, másrészt pedig a gyerekeknek is, hogy az érettségi nem automatikus ajándék, amit meg lehet kapni.

Én úgy gondolom, nem a Rektori Konferenciának, nem valami felső grémiumnak kell eldönteni, hogy hány ponttól lehet, hanem magát az egységes követelményrendszert kell fölvenni, és azon kell szigorítani. Akinek már megvan az érettségije, az szó szerint legyen alkalmas arra, hogy tovább mehessen.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A jelen lévők elfogytak, tehát további hozzászóló nincs. Elnök úr, kívánsz-e reflektálni az elhangzottakra?

BAKONYI LÁSZLÓ: Néhány dologra szeretnék reflektálni, köszönöm szépen.

Az eljárási díjról a legvégén, mert az lesz a legnagyobb falat.

Pályaalkalmasság -hat/-hat, az valóban -hat/-het, mégpedig azért, mert a felsőoktatási törvény az intézmények hatáskörébe és az intézményi autonómia körébe utalja azt a döntést, hogy az adott intézmény él-e akár az egészségügyi, akár a pályaalkalmassági, akár a gyakorlati vizsga lehetőségével. Ez az alkotmánybíróság döntése értelmében egyértelműen az intézmény döntése, ebbe nem tudunk beleavatkozni. Ismerve az egyesület álláspontját, arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy ezek a lehetőségek kifejezetten az alap- és osztatlan képzésekkel kapcsolatban adóttak, mesterképzésben az intézményeknek még nagyobb szabadságuk van ebből a szempontból, ott még többet tehetnek.

Mi a pályaalkalmassági vizsgálat vagy egészségügyi vizsgálat? Igazából fogalmazhatunk már úgy, hogy amikor azt mondjuk, hogy az intézmény szabályzatában, az egy normatív

szabályozás, mert ott részletesen ki kell fejteni, de erre utalni fogunk a szövegben, hogy ott részletesen, a 8. § pedig meghatározza vagy tartalmazza, ami a helyesebb kifejezés ebből a szempontból.

Az OKTV esetében nincs lehetőség az automatikus felvételre, nem tesz lehetővé ilyet a felsőoktatás. Azért pontosan 80 a többletpont, mert maximális többletponttal kívánjuk biztosítani, hogy ezek a diákok bekerüljenek. Alapvetően vélhető, hogy be fognak kerülni, hiszen aki az OKTV első tíz helyezettje, az általában jó érettségi eredményt ér el mindkét tantárgyából, tehát akár a 480 pontot is elérheti, legalábbis 400 és 480 között lesz.

Az akkreditációról, az intézményi körről nem beszélnek, jelenleg is folyik két intézmény összevonása, az Országgyűlés tárgyalja a Szent István Egyetem és a Tessedik Főiskola integrációját.

A költségvetéssel kapcsolatban egyértelműen köszönöm a szakmai oldal jelzését: a költségvetésben biztos, hogy a legszükségesebb és legszűkebb körre fogjuk szabni a kiadási oldalt. El kell mondanom, hogy ez az előterjesztés még nyáron készült el, tehát a nagyobb megszorítás előtt. Ennek megfelelően ezen a kontrollon még nem ment át, vagyis vélhető, hogy bizonyos kiadásokat mi is megpróbálunk minimálisra csökkenteni.

Mindenkinek fel kell hívnom a figyelmét, hogy az eljárás nem annyiról szól, hogy a diák bead egy papírt, és utána rámondjuk, hogy el van fogadva. Ugyanis egyrészt ezeknek a diákoknak a benyújtott papírjait fel kell dolgozni, pontszámait meg kell határozni, rangsorba kell állítani, a rangsor alapján meg kell állapítani, hogy melyik felsőoktatási intézménybe kerül felvételre (*Keszei Sándor: Középfokon is!*), és az intézményeknek ráadásul még el is kell dönteniük, hogy milyen ponthatárt állapítanak meg. Azt is jelezni kell, hogy jelen pillanatban is minden intézmény saját hatáskörében van, hogy azt mondja, ő csak 300 ponttal vesz fel hallgatókat. És van olyan intézmény, amelyik ezzel él. Igazából a Rektori Konferencia saját maga azt a jogcsökkentést kezdeményezte, hogy ő megmondja, hogy az intézmények együttesen 200 pontnál lejjebb ne menjenek, kivéve a felsőfokú szakképzést, ami egy más ponthatárral lenne meghatározva.

Hogy mire költődik a pénz, szeretném mindenkinek a figyelmét felhívni, hogy nem véletlenül van egy költségvetési melléklete az előterjesztésnek, ahol elég részletesen meg lehet találni, mik azok a kiadások, amiket finanszírozni kell ebből - legalábbis nekem van ilyen mellékletem. És ha már a PONT Ott Parti szóba került, akkor bizonyára mindenkinek van.

Ennek az eljárásnak vannak olyan költségei, mint például, hogy kapcsolatot kell tartani a diákokkal, mert bárki bármit mond, egy tizennyolc éves, éppen érettségire készülő diák egy adatlapot nehezen tölt ki úgy, hogy az valóban kezelhető legyen, valóban nem nyújt be minden információt, valóban ő is kérdez, őt is meg kell kérdezni, hogy mit is akar pontosan, elfelejtette-e beküldeni azt a papírt, vagy nem szerezte meg; tájékoztatni, orientálni kell, hogy melyik jelentkezés mit jelent - és ennek mind-mind költsége van. Ha csak azt mondom, hogy egy levél, amit hivatalos levélként el kell küldeni egy jelentkezőnek, az a legutolsó információim szerint 350 forintba kerül, ez mind költséget jelent. Ennek az anyagnak a mellékletében ezek a költségek fel vannak tüntetve. Ezeknek a költségeknek egy része természetesen a felsőoktatási intézményekben csapódik le, nem máshol.

Lehet egyik pillanatról a másikra megváltoztatni ezt a rendszert, hogy ezentúl ne a jelentkezők fizessék, hanem minden adófizető polgár, de akkor tudomásul kell venni, hogy a minden adófizető polgár költségvetési oldaláról azt a bizonyos egy milliárd forint körüli összeget, amibe ez az eljárás kerül, oda kell rakni az eljárás teljes költségéhez.

A technikussal kapcsolatban: itt egy fogalmazási pontatlanság van. Ez a korábban megszerzett technikus végzettségekre vagy bizonyítványokra vonatkozik, ezt már javítjuk mi is, és próbáljuk jobban megfogalmazni.

A 200 ponttal kapcsolatban sok érv hangzott el pro és kontra. Ez azért lehet az erős kettesnél jobb teljesítmény. A felsőoktatási intézményekben teljesen új tantervek vannak, teljesen új képzési rendszer van, totálisan átalakult a magyar felsőoktatásban folyó munka. Hogy a magasabb pontszám jelent-e magasabb minőséget, ezen mindenki vitatkozik, mert az egyik oldal azt mondja, hogy ha egymás mellett ül egy 160 pontos meg egy 280 pontos gyerek, sokkal nehezebb tanítani, mint ha egy 200 meg egy 280 pontos ül ott, a másik azt mondja, hogy teljesen mindegy, mert csak pedagógiai módszerektől és szakmai felkészültségtől függ. Ez vitatható kérdés. Én azt gondolom, hogy a magasabb minimális bejutási ponthatár egy jelzést küldhet a jelentkezőre készülő diákok felé, hogy a közoktatásban, a középiskolai teljesítményükben egy magasabb színvonalat kell elérniük, illetve teljesíteniük a tanulmányaik során.

Egy félreértést szeretnék eloszlatni: nincs szó arról, hogy a felsőoktatási intézmények az érettségítől eltérő pontozási és számítási rendszert alkalmaznának. Ma a pontszámítás arról szól, hogy a diák, a jelentkező az érettségi eredményének százalékával megegyező számú pontszámot kap. Ez a szerzett pontszáma, az érettségi pontszáma, tehát egy az egyben az érettségi eredménye az, amit a felsőoktatási intézmények figyelembe vehetnek és vesznek. A tanulmányi pont a másik oldal, abban is az érettségi átlaga van benne, és az osztályzatok, ha éppen az jobb a diáknak ebből a szempontból.

Az érettségi szintjének emelése egy másik kérdés ebből a szempontból.
Röviden ennyi, köszönöm szépen.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Szeretnék reagálni.

ELNÖK: Köszönjük szépen a válaszokat. Parancsolj!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Köszönöm szépen. Sajnos, már elment a kolléga úr, aki két dolgot említett, de hogy ne maradjon elvarratlanul a szál, azért is mondom. Elnök úr is utalt az egyik dologra, amire reagálni szeretnék.

A -hat/-het, az alkalmassági szűrés a pedagógusoknál. Mi a BA szintről beszéltünk, amikor kimondottan már arról van szó, hogy pedagógus lesz vagy lehet-e az adott jelölt. Ez nekem új információ volt, köszönettel vettem, hogy ezek szerint ez egy alkotmánybírósági állásfoglaláson vagy határozaton alapul. Bizonyos más alkotmányos cikkelyeknek ez - laikusként mondom - mintha ellentmondana. Például a gyermeki jogok védelme garantálható-e, ha nem lehet kiszűrni az agresszív személyiségeket, az olyan attitűddel bírót, egy nagyon durva szint fölött, hogy pedagógus diplomát ne kapjanak - attól lehet még nagyon kiváló kutató valaki, ha olyan egyéniség, de kérdéses, hogy kimondottan a gyerekekkel való szakmai munkálkodásra szakmailag alkalmas lehet-e.

Egy másik megjegyzés pedig lábjegyzetként, mivel az OKTV is elhangzott, hogy milyen fontos, és egykor milyen kitüntetett helyzetben volt. Elhangzott több fórumon, hogy az OKTV - bár ez a szűk napirendnek nem része - működését, céljait közelíteni volna célszerű az érettségi céljaihoz, mert jelenleg nagyon nagy a különbség.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A tanév rendjéről szóló rendeletnél vissza lehet térni erre.

DR. SÁSKA GÉZA: Egy megjegyzésem lenne. Ez a dolog nem ilyen egyszerű, ahogy a szakmai oldal mondja. A hagyományos értelmiségi kritériumok - nevezetesen hogy tudjon írni, olvasni, számolni, ne legyen diszlexiája, diszgráfiája - nem lehetnek szelekciós szempontok a pedagógusképzésben sem. Voltaképpen a hagyományos, alapvető értelmiségi skillek az esélyegyenlőség meg efféle dolgok miatt már eliminálva van.

A másik, hogy a lélektan teszt módszere nem olyan erős, csak a patológiás lelki alkatot tudja kizárni... *(Miklósi László: Legalább azt!)* Ha valakit hatósági kényszerrel egy ilyen vizsgálatnak vetnek alá, az eléggé kétséges.

A harmadik pedig, hogy miután a fölvetett pedagógusok körülbelül 10-30 százaléka megy el pedagógusnak, a 70 százalék tekintetében irreleváns ez a pályaalakalmassági vizsgálat. Hogy releváns legyen, azt jelentené, hogy a fölvetett pedagógusoknak kényszerelhelyezkedését, tehát a munkavállalását is össze kellene kapcsolni ezzel. Ez a dolog tehát nem annyira egyszerű, noha az a szándék, hogy minden pedagógus legyen igazságos, becsületes, bátor, igaz - ha már a társadalom többsége nem az -, de ez nem jogi, hanem szociológiai vagy korporációs probléma. *(Miklósi László: Ezt majd utána folytassuk!)*

ELNÖK: Keszei Sándor! Egy percben próbáljuk meg!

KESZEI SÁNDOR: Továbbra is fenntartom a véleményemet, hogy a felsőoktatás által meghatározott pontrendszer nem egyezik a közoktatási törvényben az érettségi vizsgaszabályzatban meghatározott pontrendszerrel, ezzel félrevezetik a tanulókat, diákokat. Nyilván azért csinálták, hogy széthúzzák és jobban tudjanak differenciálni, de nem értünk egyet, meg kell szüntetni. Vagy a közoktatási törvény, vagy a százas rendelet határozza meg, de most van a százas rendelet, van a felsőoktatási felvételi eljárás. Nem működik, és természetesen föl fogunk ellene lépni.

Az igazi nagy problémánk a szakképesítés. Szabad megkérdezni, hogy a többi szakképesítésnél nem jár többletpont, csak az emelt szintűnél? Aki elmegy asztalosnak, az nem kap pluszpontot? Az a szakképesítés nem ér annyit. Ha valaki elmegy egy hiányszakmára, vagy ami neki jobban fekszik, nem? Vagyis beirányítjuk őket az emelt szintű szakképesítésbe, ami nincs is. Az egy hasraütéses rendszer. Valaki kitalálta, hogy ide beteszünk húszat, és ez lesz a felsőoktatás felvételi követelménye, mert adunk érte harminc pontot. Nem támogatjuk ezt a pontrendszert, ami ide be van írva.

A másik ilyen fontos dolog: mennyi pontot kap, aki szakmacsoportos alapozó tantárgyból tesz érettségi vizsgát? Azt nem harminc ponttal kellene jutalmazni, hanem alternatívaként megjeleníteni a felsőoktatási tájékoztatóban, és mindenféle előnyt biztosítani számukra. Szó sincs ilyesmiről jelenleg. Kapnak ők többletpontot? Nem. De miért nem? Letettek egy szakérettségít!

ELNÖK: Örülök, hogy nem akkor mondtad el, amikor szót kaptál, hanem csak a szekunder meg a revans véleményfogalmazásnál. Te arra vagy most predesztinálva, hogy mondd el a határozati javaslatot.

KESZEI SÁNDOR: Már nem tudom. Majd le fogjuk írni, és mindenfelé fogjuk közölni.

ELNÖK: Kérem a határozati javaslatot!

KESZEI SÁNDOR: Most már nem teszünk határozati javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm. Márta arra szólított fel ugyanis...

KESZEI SÁNDOR: Igen, de már nem vagyunk...

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy reflexióra még...

BAKONYI LÁSZLÓ: Két mondat lesz csak.

Nem biztos, hogy általában a szakképesítést szerzett diákokat arra kellene irányítanunk, hogy felsőoktatásban tanuljanak tovább. Pont arra kellene irányítani a diákokat, hogy szakképesítéseket szerezzenek, hiszen a mai magyar foglalkoztatásban ott a gond. Ezért nem kíván többletpontot adni a rendszer a végre-valahára a szakképesítés irányába elment embereknek, például az asztalos szakma esetében.

A másik, hogy megnyugtassam Keszei urat: ha megnézi, hogy a felsőoktatási intézmények milyen érettségi tárgyakat határoztak meg a felvételihez, láthatja, hogy ezek a bizonyos szakmai érettségi tárgyak benne vannak.

KESZEI SÁNDOR: Csak nincs előnyük.

BAKONYI LÁSZLÓ: Hát mert érettségi. Mindegyik egy érettségi tárgy, és az érettségi tárgyak között nem tesz különbséget a felsőoktatás ilyen szempontból. Ha az egy szakmai vizsga, ami nem a szakmai előkészítő érettségi tárgy, hanem egy teljesen független dolog, akkor már vannak olyan szakképesítések, szakmai vizsgák, amiknél előnyt ad a felsőoktatás. De az érettségi tárgyak között nem tesz különbséget, ahogy a szakmai vizsga sem pótolható egy szakmai előkészítő érettségi tárggyal.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azt hiszem, arra kérhetjük föl az elnök urat, hogy az itt elhangzottakat az anyag véglegesítése során próbálja felhasználni, illetve majd mellékletként fogalmazza meg az elhangzó véleményeket támogató vagy azokkal ellentétes javaslatait.

Ezt a beszélgetést lezárhatjuk?

KESZEI SÁNDOR: Elnök úr, csak még egy nagyon rövid dolog! Határozati javaslat helyett a következőt kérem...

ELNÖK: Lezártuk, de ennek ellenére mondd...

KESZEI SÁNDOR: Azért „helyett” - elnézést kérek. Jó volna, ha az Oktatási Hivatal megtenné, hogy nem a költséghelyeket, hanem az effektív költségeket adná meg, hogy mennyibe került az elmúlt évben a felsőoktatási felvételi rendszer működtetése, összehasonlítva a középfokú beiskolázással. Mert most is fenntartom, hogy a középfokú beiskolázási rendszer működtetése egyenértékű a felsőoktatásival. Ha ez nem működik, és nem kapok választ, akkor nyilván vizsgálatot kezdeményezünk ebben az ügyben. Valamelyik alacsony.

BAKONYI LÁSZLÓ: Állunk a vizsgálat elé. Felhívom a figyelmet, hogy az egyiket az állam költségvetéséből finanszírozza, mert alapfeladat, és minden állampolgárnak kötelező

„szolgáltatás”, a másikat a felvételizők finanszírozzák. Egyébként nem is 150 millió, ezt állítom, mert működtetjük azt a középfokú felvételi rendszert, nem 150 millió. Volt egyébként a múltkor egy költségvetési beszámoló a testület előtt, abban is meg lehet nézni, de el fogjuk küldeni az anyagot. A forrás mindig más. Állunk a vizsgálat elé. Tavaly is volt egy ÁSZ-vizsgálatunk, idén is lesz egy, jövőre is lesz - belefér nagyon bőségesen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen a választ, és ezt a kiegészítést is.

A konzultációnak két pontja létezik még: az egyik a százas érettségi kormányrendelet, a másik egy úgynevezett kerettantervi javaslat. Kint várakozik Szűcs Ibolya, az OH munkatársa, hogy ezt a napirendet prezentálja, Brassói Sándor úr viszont a százas rendelet előadójaként érkezett hozzánk - köszöntelek, Sándor.

Vastag anyagot küldtük ki a százashoz. Azt hiszem, az a legfontosabb, hogy Sándor elmondja, miért ilyen vastag ez a dokumentum.

BRASSÓI SÁNDOR: Az érettségi vizsgaszabályzat általános vizsgakövetelményeket tartalmazó 100/1997-es kormányrendelet módosítását olvashatják a tisztelt bizottság tagjai. Jól látható az anyagon, hogy igazából milyen célból kerül napirendre a módosítás. A legfőbb oka, hogy az elfogadott OKJ és az OKJ-hez illesztett új szakmastruktúra miatt a szakképző intézmények és a szakképzésért felelős minisztériumok, szakmai szervezetek - gyakorlatilag a magyar szakképzés többsége ebben az esetben - igényelte, hogy a szakmai alapismeretek vizsgatárgyak tartalmát korszerűsítsük, és szerkezetében is hozzunk létre változtatásokat.

Ez a vastag dokumentum tartalmazza az ott lévő szakmai alapismeretek vizsgatárgyak tartalmát, a jelenlegihez képesti módosítást. A módosítás az egyes szakmákért felelős minisztériumokkal mint ágazati felügyeletet ellátó közigazgatási szervekkel közösen történt, a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet munkatársainak közreműködésével. A vizsgatárgyak átdolgozását a Magyar Szakképzési Társaság szakértői végezték, tehát nem közvetlenül a minisztérium munkája. Bár felelősek vagyunk ezekért a 100-as vizsgarendelet kiadása kapcsán, a szakmai tartalmak 2006 óta ezen vizsgatárgyak tekintetében nem közvetlenül a minisztériumhoz, hanem az ágazati felügyeletet ellátó minisztériumokhoz is tartoznak.

Az önök kezében lévő anyag tehát egy hosszú egyeztetés, több mint fél éves munka eredménye. Alapvetően ezt tervezzük kiadni, és ehhez nyilván hozzáigazítjuk a 40/2002-es OM-rendeletet, ami ezen vizsgatárgyak részletes vizsgakövetelményeit vagy vizsgaleírásait tartalmazza. Ez a munka is folyamatban van.

Magában a rendeletmódosításban, aminek ez a nagy anyag a melléklete, látnak néhány apró módosítást, amelyeket a szakma támogatásával tervezünk beletenni. Ezek egyértelműbbé teszik az érettségi vizsga lebonyolítását. Vannak olyan vizsgatárgyak, amelyekből csak írásbeli és gyakorlati vizsgarész van - például ilyen a médiaismeret. A jelenlegi szabályozás alapján olyan helyzetek is megtörténhetnek, hogy a tanuló jelentkezik február 15-én a vizsgára, és a vizsga reggelén megjelenik egy súlyos alkar-felkartöréssel, aminek következtében nem tud eleget tenni az írásbeli vizsgarésznek majd az azt követő gyakorlati vizsgarésznek sem. Ezáltal a tanulónak az egész felvételi időszaka elúszik, hiszen - önhibáján kívül - nem tudja teljesíteni az érettségi vizsgát. Ezért a módosítás megengedi ebben az esetben, hogy az igazgató, az Oktatási Hivatal azonnali tájékoztatása mellett, engedélyezze a tanuló számára a vizsgatárgy cseréjét, amire a tanuló szeretné. Persze, ez sem olyan egyszerű, hiszen a vizsgatárgyak ráadásul elég későn vannak, tehát nem túl nagy választása van a tanulónak. Ezért mi megengednénk ebben az esetben azt is, hogy a tanuló a korábban már lezajlott írásbeli vizsgarészt szóbeli vizsgarésszel

abszolválja. Természetesen az a cél, hogy az ilyen esetekben, ami gyakorlatilag bármely családban bekövetkezhet bármikor, bármilyen szorgos felkészülést követően is - hiszen ez egy külső, nem várt tényező -, a tanuló számára ne ússzon el egy egész év.

Ez egy apró technikai módosítás tehát, a másik pedig egy olyan, ami az iskolaigazgatók és a jegyzők munkáját jelentősen megkönnyíti, hiszen kiemeltük a rendelkezésből azt a kötelezőséget, hogy az érettségi bizonyítvány sorszámát át kelljen vezetni a középiskolai bizonyítványra. Azt gondolom, hogy a jelen lévő, intézményekben dolgozók ezt valószínűleg melegen támogatni fogják, mint ahogy mindenki támogatta. Ez a rendelkezés idejétmúlt, hiszen az érettségi szoftver pontosan tartalmazza minden egyes vizsgázó vonatkozásában a tanulói azonosítóhoz kötve ezeket.

Ez a rövid felvezetése.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Laci, kívánsz hozzászólni?

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Igen, köszönöm. Két általános megjegyzést szeretnék elmondani, mert a részletek rendszerint pontosító, praktikus, tapasztalaton alapuló javítások, amik nyilván szükségesek.

A két általános megjegyzés közül az első: emlékeztetem valamennyiünket, a Köznevelési Tanács itt még jelen lévő tagjait, hogy korábban azt mondtuk, fontos kérdésekről valamikor egy általános vitanap jellegű megbeszélést kellene tartani. Úgy gondolom, úgy gondoljuk, hogy az érettségi mindenképpen ezek közé tartozik. Ezt nem ússzuk meg, valamikor úgyis meg kell csinálni, merthogy szakmailag és társadalmilag is célszerű végiggondolni az érettségi helyét, szerepét.

Csak egy példát mondok, mert itt el is hangzott például a média, de egyre újabb és újabb vizsgatárgyak jelennek meg a rendszerben, és összességében egy nagyon nehezen működtethető, irdatlanul drága és egyre bonyolultabb rendszerrel van dolgunk. Alkalmadtán végig kellene gondolnunk azt, hogy ezek a nagyon fontos elemek jelenjenek meg valami módon az érettségi vizsgán, ami ebből megjeleníthető, és hogy ez milyen módon történjék.

A másik általános megjegyzésem: üdvözljük, helyesnek tartjuk, hogy a tárca a lehető legszorosabban együttműködik civil szervezetekkel, szakmai szervezetekkel, adott esetben a Szakképzési Társasággal, és örömmel látjuk, ha minél több hasonlóan szoros szakmai együttműködésről hallhatunk a későbbiekben.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. István!

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Nagyon alaposan kidolgozott az anyag, megnéztem a kollégákkal is. Egyetlen kérdésem lenne. A vegyipari alapismeretek érettségiben belül van egy külön kémia és egy külön fizikai kémia. Zavart okozhat olyan értelemben, hogy ha most megnézzük a tantárgyi struktúrát, ahol az előkészítők vannak, ott is úgy van, hogy kémia-kémia-kémia. Konkrétan vannak olyan felsőoktatási intézmények, ahol a kémia választható érettségi tantárgy. Miután nem egészen ugyanazt takarja, sőt, nem volna szerencsésebb azt mondani, hogy „vegyi alapismeretek” vagy valami hasonló, és nem kémia? Konkrétan az orvosi egyetemről, az állatorvosiról meg a mezőgazdaságról van szó, ahol a biológia mellé kémiát lehet választani. Ez csak elnevezés kérdése, és abban a pillanatban már nem egyezik meg a két tantárgy. Azokat a vitákat elkerülendő, hogy ez igazából kémia vagy nem kémia.

BRASSÓI SÁNDOR: Most is van kémia, ami egy közismereti vizsgatárgy neve, és van vegyipari alapismeretek, ami egy szakmai alapismereti vizsgatárgy. A tartalma is, a neve is, mindene más jelenleg is. Itt is más lesz.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: De belül, ha megnézed a részleteket, ilyen címszó alatt megy az érettségi vizsga, hogy „kémia”.

BRASSÓI SÁNDOR: A vizsgatárgyon belül az általános követelményeken belül van a fizikai kémia, a szerves kémia, a szervetlen kémia - ami követi a kémiatudományok a diszciplináris meg aldiszciplináris felépítését. Ez abból fakad, hogy egy alkalmazott olyan vizsgatárgy, aminek van elméleti háttere. Az elméleti háttere a kovalens kötés... *(Közbeszólások.)* Pontosan úgy, mint a normál kémiánál. Itt nem lehet különbség, hiszen a kettőnek az általános része ugyanaz. Azért van úgy felépítve, ahogy, mert a vegyészeti szaktechnikus-képzésben vagy a megfelelő OKJ-s kimenethez most illesztették. Hogy ebből kiemeljék az általános kémiai részeket, azt a szakma nyilván nem tartja elfogadhatónak - mi erről már beszéltünk velük. Pontosan azért, mert ha valaki vegyész szakképesítést akar szerezni, egy középfokú OKJ-szakmát, neki az általános kémiai tudásra is szüksége van, és ezt az érettségiben is szeretnénk megőrizni.

ELNÖK: Nem is lehet fizikai kémiát a nélkül - kilenc kémiatárgyból érettségiztem véletlenül...

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: A vegyipari alapismereteken belül két altantárgyból érettségizik. Az egyiknek ez a neve csak, hogy kémia. A másik pedig fizikai kémia.

ELNÖK: Az azt jelenti, hogy általános kémiából.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Ha általános kémia, akkor megvan az érettségi.

ELNÖK: Abban tanítják a molekulásúlyt, a kovalens kötést...

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Megmutatom: kémia és fizikai kémia, és utána jön a kémia.

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Mellé lehet tenni, hogy „alapismeretek”. Nem értek hozzá, de nyelvileg kellene másként megfogalmazni... *(Zaj, egymás közötti megbeszélések.)*

ELNÖK: Kívánsz reflektálni?

BRASSÓI SÁNDOR: Nem értem. Ez nem probléma. Csak ismételni tudnám magam. nem nevezhetjük el a vizsgatárgyon belül azt a témakört, hogy kémia, mert ez olyan... Ez egy vizsga. Ez a vizsgázó, aki erre jelentkezik, a kémia alapismeretek című vizsgatárgyból szerez vizsgát. A vizsgában vannak kémiai elemek, vannak fizikai kémiai elemek - mindvégig magában a vizsgarészben. Ez a dolog gyakorlati és írásbeli vizsgarészekkel fog megvalósulni. Nem lehet kihagyni olyan elemeket, mint hogy kémia. Erről egyeztettünk is. Ha megnézi a tisztelt tanács, írásbeli és szóbeli gyakorlati vizsgarész van, de épp a szakma, az ezt a témát oktató vegyipari

szakközépiskolák szervezetei kérték, hogy ezek a részek még erősödjenek, és a gyakorlati vizsga is kerüljön bele. Ezt szó szerint végiggegyeztettük.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Az a probléma, hogy ezzel az érettséggel nem lehet kiváltani a kémia érettségét.

BRASSÓI SÁNDOR: Persze, hogy nem!

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Pistának ez a fontos.

BRASSÓI SÁNDOR: Hogy lehetne kiváltani ezzel egy normál kémia érettségét? Ez tele van olyan gyakorlati elemekkel, amiket egy vegyipari szakközépiskolában tanulnak, de a normál kémiaoktatásban nem.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Ez annál a gyereknél lesz kérdéses, aki vegyipari szakközépiskolába jár, ilyen formában tanulja a kémiát, és bejelentkezik az orvosi egyetemre vagy kémia szakra.

ELNÖK: Nem lesz zavarban.

BRASSÓI SÁNDOR: Ráadásul minden további nélkül tehet ilyen érettségét, és a két vizsgát nem lehet azonossá tenni, nem átjárható. Az összes olyan szakmában, mint a vegyész, olefinkémikus - és nem tudom, mik vannak - mindkettőt elfogadja a felsőoktatás. Egyedül az orvosi az, ami nem fogadja el. Ez meg az orvosi egyetemek ügye, nem az érettségi vizsgaszabályzaté.

DR. SCHÄFFER ISTVÁN: Elmondom, hogy a mi gyerekeink hogy érettségiznek visszafelé...

MIKLÓSI LÁSZLÓ: Ezt ne most!

ELNÖK: Köszönjük szépen, ezt a napirendet lezártuk. Sándor, nagyon köszönjük, hogy türelemmel kivártad.

A különfélékkel folytatnánk a munkánkat. Köszöntöm Szűcs Ibolyát, az Oktatási Hivatal illetékes munkatársát. Tanácskozásunk konzultatív, mert megint kevesen maradtunk, de ez sajnos így szokott lenni. A digitális kerettanterv olyan állapotban van, hogy annak a jóváhagyását a kerettantervi bizottság javasolta az OKNT-nek, és tudjuk, hogy a 174/2004-es jogszabály 4. § (9) bekezdése értelmében testületünknek véleményezési jogosítványa van. Ennek a gyakorlására gondoltunk, amikor a különfélékben ezt a napirendet jeleztük.

A mai ülésre terveztként e-mailben kiküldött dokumentumok között szerepel ennek a kerettantervnek a részletes szövege, a referensi vélemények, illetve a szakértői vélemények. Ezen túlmenően postai úton is kiküldtem a kerettantervi bizottság javaslatát.

Ibolya, kíván-e szóbeli kiegészítést fűzni hozzá?

SZŰCS IBOLYA: Köszönöm, ehhez igazán nincs mit hozzáfűznöm, ha csak nem azt, hogy ha bármire kíváncsiak, szívesen.

ELNÖK: Kér-e szót valaki ebben a napirendi részletben? *(Nincs ilyen jelzés.)*
Amennyiben nem, akkor ezt a napirendet azzal zárnám le, hogy a jegyzőkönyvünkben, amit az OKM honlapján rövidített formában szerepeltetünk, jelzem, hogy ez a napirend is szerepelt a testület előtt, és kifogást a megjelentetése, a kiadása ellen a testület nem emelt.

DR. SÁSKA GÉZA: A döntés státuszát is rögzíteni kell.

ELNÖK: Az elején benne lesz, hogy konzultatív, persze.
Köszönöm szépen, a mai ülést befejezettek nyilvánítom. Találkozunk a KÖÉT ülésén.

(Az ülés végének időpontja: 14 óra 03 perc)